

MINT

magazine 1/2021

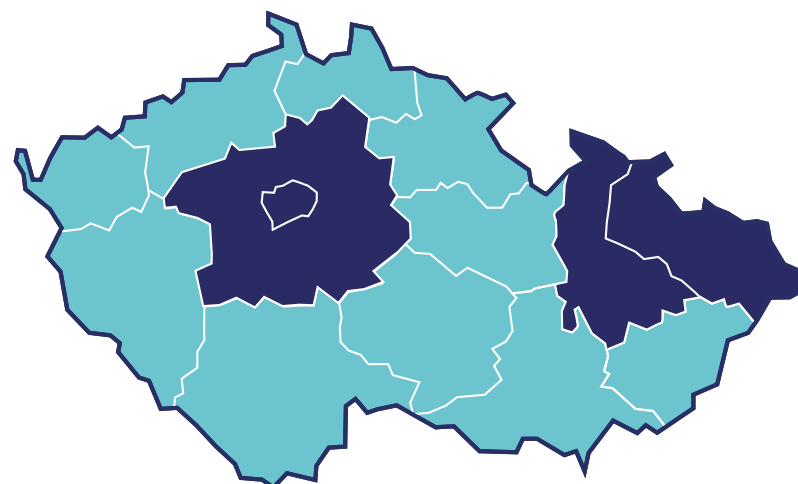
Časopis pro přátele INNOVA HEALTHCARE – člena finanční skupiny GAIN

PŘEHLED ZDRAVOTNÍCH SLUŽEB

PRAHA A STŘEDOČESKÝ KRAJ

- alergologie a imunologie
- anesteziologie a intenzivní medicína
- dermatovenerologie
- dětská neurologie
- endokrinologie
- gastroenterologie
- gynekologie a porodnictví
- interna
- kardiologie
- lékárna
- magnetická rezonance
 - krátké objednací lhůty
 - nejmodernější přístrojové vybavení
 - velmi zkušený personál
- neurochirurgie
- neurologie
- oční klinika
 - oční ambulance
 - laserové operace očí
 - centrová biologická léčba
- ORL
- stomatologická ordinace
 - ortodoncie
 - parodontologie
 - stomatochirurgie
- urologie

MORAVSKOSLEZSKÝ A OLOMOUCKÝ KRAJ

- anesteziologie a léčba bolesti
- gynekologie a porodnictví
 - ambulance
 - jednodenní operační péče
- ortopedie a léčba pohybového aparátu
 - ambulance
 - jednodenní péče a operační výkony
- rehabilitace a fyzioterapie

INNOVA HEALTHCARE A.S.
NA STRŽI 2102/61A,
140 00, PRAHA 4
TEL.: +420 227 031 140

Dámy a pánové,

je mi velkým potěšením Vám představit nový časopis MINT, který tímto prvním číslem přivádíme na svět coby pravidelný magazín pro zaměstnance, obchodní partnery a přátele finanční skupiny GAIN. Když jsme přemýšleli nad jeho obsahem, měli jsme od začátku jasno, že ho chceme v první řadě věnovat tématu zdraví. Péče o zdraví tvoří největší část aktivit naší společnosti, bez nadsázky se dá říct, že je to její podnikatelská DNA. Dalším předmětem našeho zájmu je svět financí a investic, kterému se budeme v našem magazínu v budoucnu věnovat. Stejně tak v něm chceme pravidelně dávat prostor kultuře a umění. A proč právě název MINT? Je to slovo, které v angličtině

evokuje čistotu, férovost, svěžest... Práli bychom si, abyste si právě tyto atributy spojovali s naším časopisem a také se společnostmi GAIN a Innova Healthcare, která všechny naše aktivity ve zdravotnictví zastřešuje.

Úvodní článek prvního čísla jsme přirozeně věnovali představení finanční skupiny GAIN a jejím dvěma zakladatelům, pánům Michalu Šindlerovi a Lukáši Uhlíkovi, bez kterých by tato společnost nebyla to, čím je dnes – úspěšným finančním investorem a zároveň významným poskytovatelem zdravotní péče v České republice. Následuje výborný rozhovor Kláry Říhové s Cyrilem Höschlem, zakladatelem a ředitelem Národního ústavu duševního zdraví, nejen o lidském štěstí. Seznámíme Vás také s technologickými trendy, které

podle našeho názoru budou tahouny globálního ekonomického růstu v příštích letech a Veronika Dlouhá Vás ve svém poutavém článku provede historií dynastie Petschků, jež se svou pílí a podnikatelským umem vypracovala během několika desítek let na nejbohatší rodinu předválečné střední Evropy. Doufáme, že Vás také potěšíme krásnými snímky oceňovaného fotografa Kevina V. Tona z jeho cest po Moldávii, a že se Vám bude líbit grafická podoba časopisu, za kterou stojí právě tento kreativec.

Za redakci časopisu MINT a za celou společnost GAIN Vám přeji báječné léto a spoustu toho, co dnes všichni potřebujeme možná ještě více než dříve – pevného zdraví!

Radek Mixtaj

INNOVA HEALTHCARE

– tradice a inovace

text **Veronika Dlouhá** foto archiv Innova Healthcare

Zdravotní péče byla v České republice vždy vnímána jako jedna ze společenských priorit, ale zároveň jako jistá samozřejmost. V posledním roce jsme všichni poznali, jak moc je zdraví pro jednotlivce i pro společnost jakožto celek důležité. A možná nás to přimělo poněkud přehodnotit některé názory. Třeba na efektivitu našeho zdravotnictví. Ačkoli se potýká s řadou problémů, je české zdravotnictví na velmi vysoké úrovni. I tak se ale může zlepšovat. Mimo jiné díky lidem, kteří hledají cesty, jak udržet to dobré a funkční, a zároveň otevírají dveře novým možnostem.

S respektem ke kořenům hledí do budoucnosti finančníci Lukáš Uhlík a Michal Šindler, kteří poslední tři roky budují v rámci své finanční skupiny GAIN kromě jiného také zdravotnickou společnost Innova Healthcare. Ta poskytuje zdravotnickou péči především v oblasti jednodenní chirurgie, zobrazovací techniky, preventivní péče, umělého oplodnění a imunologie a zaměstnává na čtyři stovky zkušených zdravotnických profesionálů. Staví na jejich odbornosti, kvalitě péče a inovativním přístupu.

Díky dobré práci všech zaměstnanců společnost v současnosti spravuje kolem 60 jednotlivých ambulancí a zařízení. Jsou to však účetně oddělené jednotky, které leckdy sdílejí prostory. Vedení se snaží propojovat je do větších, logických celků, jichž je v současné době deset. V místech, kde působí, jsou pak významným poskytovatelem zdravotní péče hrazené pojišťovnami. Tato zařízení navštíví ročně desítky tisíc pacientů, kteří podstoupí tisíce operací a stovky tisíc dalších výkonů, což představuje stovky milionů bodů. Agre-

gováný obrát společnosti se v covidovém roce 2020 navýšil o 25%, přičemž za prvních 5 měsíců roku 2021 společnost dosáhla meziročního nárůstu agregovaných výnosů o 37% při rostoucí provozní ziskovosti.

Podnikání v oboru zdravotnictví má dnes jiné rysy než před lety. Musí reagovat nejen na společenské změny, ale i na specifické potřeby pacientů, jež přináší náš způsob života. Dožíváme se vyššího věku, trpíme civilizačními chorobami a řešíme problémy s počtem. České zdravotnictví je

ve srovnání s Evropou, či dokonce se světem, na velmi vysoké úrovni. A to nejen v oblastech, které se věnují zmíněným problémům. Pravdou ovšem je, že se dlouhou dobu výrazně nezměnilo, takže aby nám mohlo dál pomáhat a zároveň uspělo jako podnikatelský segment, potřebuje inovace. Díky nim zvýší kvalitu a efektivitu poskytované péče.

Původní myšlenka: generační výměna

Hlavním tématem českého byznysu posledních let je gene-

rační výměna. Ta se ovšem netýká jen obchodních společností, nýbrž i zdravotnictví. Mnoho lékařů se v 90. letech pustilo do vlastního podnikání a po dvou třech desítkách let si vybudovalo reputaci, zkušený tým i stálou klientelu. Dnes lékaři pomalu přemýšlejí o ukončení či omezení praxe, ale mnohdy nemají svou ordinaci komu předat. Přesto chtějí, aby jejich acienti měli dál stejně kvalitní, ne-li lepší péči a aby jejich dlouholetá práce měla smysluplné pokračování.

A právě to jim může Innova Healthcare nabídnout. Má řešení, kde nejde o čísla, tabulky a zisky, ale o lékaře, sestry, další zdravotnický personál, a především o pacienty. Lékaři-podnikatelé, často už třeba unavení kombinací práce „lékař-úředník-ekonom“, mají v Innova Healthcare partnera, který jim pomůže. Mohou věnovat čas a pozornost pacientům, zatímco odborníci z Innova Healthcare se postarají o administrativu, účetnictví i provoz. Starosti o chod a budoucnost ordinace tak neztřídká vystřídá znavující radost z práce lékaře.

Navíc tohle partnerství přináší perspektivu. „Nezajímají nás krátkodobé investice s velkým ziskem. Právě naopak. Jde nám o strategické, dlouhodobé partnerství. Jsme schopni klinikám a ordinacím poskytnout stabilitu v době, kdy se potřebují rozvíjet nebo hledají nový směr,“ říká Michal Šindler. „Jsme si vědomi toho, že generační výměna otevřela investiční možnosti, které se nebudou dlouho opakovat. My toho chceme využít, ale chceme také podnikat zodpovědně, být silným soukromým poskytovatelem kvalitní zdravotní péče a samozřejmě i významným hráčem na českém trhu,“ doplňuje Lukáš Uhlík.

Dobrá práce a profesionalita

Svá partnerství s lékaři a klinikami budují Lukáš Uhlík a Michal Šindler stejně jako svou firmu, pozvolna a pečlivě. „K akvizicím přistupujeme s maximálním respektem. Uvědomujeme si, že nekupujeme čísla, ale něčí životní dílo, desítky let práce lékařů a sester, leckdy i jejich rodin. Proto se snažíme všechny ujistit, že nám jde nejen o investici, ale také o udržení péče a o její rozvoj prostřednictvím našeho finančního zázemí. Hledáme společnou řeč, směr, jímž by se mělo ono konkrétní zdravotnické zařízení dál ubírat,“ vysvětluje Uhlík.

Pokud se lékaři-zakladatelé a Innova Healthcare dohodnou, snaží se zajistit kontinuitu. A to ve všech směrech, především však v tom personálním. Nejen lékaři, ale i jejich odborný zdravotnický personál mají léta praxe, znají svou práci i své pacienty a mají jejich důvěru. A to je největší deviza. „V zařízeních, která jsou součástí Innova Healthcare, pracuje na čtyři stovky lékařů, sester, laborantů a dalšího personálu. Víme, že dělají svou práci na špičkové úrovni a vážíme si jich pro to,“ zdůrazňuje Šindler.

Silná finanční skupina může zdravotnickému zařízení pomoci výrazně posunout kvalitu péče či lékařských přístrojů. Má prostředky na rekonstrukce, nákup nejnovějšího vybavení nebo na zlepšení podmínek pro pacienty. Snaží se také propojením jednotlivých zařízení do větších celků zlepšit kvalitu a dostupnost zdravotní péče v místech, kde působí.

Tým expertů

Innova Healthcare vyhledává spolupráci se zdravotnickými profesionály, ale sama špičkovou

Ukázka dalších úspěšných investic

Projekt výstavby bytů **Klíčanka** nabízí moderní bydlení klientům, kteří hledají klidný domov a zároveň chtějí výhody městského života v Praze. Celkem bylo vystavěno 100 bytů ve 12 domech v hodnotě vyšších stovek milionů. www.bytyklicanka.cz

Petexpert, první plně online pojištění, kde platíte u veterináře jen spoluúčast. O zbytek se postaráme my rovnou na místě. A to bez háček, klíčků a papírování, s jasnými podmínkami. Stačí nahlásit číslo PetExpert pojištění. www.petexpert.cz

+ 37%

Agregované výnosy společnosti za prvních 5 měsíců roku 2021 vzrostly meziročně o 37%.

odbornost také nabízí. Minulý rok doplnila tým, který tvoří experti se zkušenostmi ze zdravotnictví, zdravotních pojišťoven, státní správy, soukromého sektoru, práva i finančního managementu.

Mezi klíčové členy týmu patří Markéta Hellerová a Richard Paulik. Členka představenstva Markéta Hellerová je manažerka ve zdravotnictví, lékařka a právnička s bohatými zkušenostmi na vysokých pozicích ve veřejné a státní správě. Pracovala ve vrcholovém managementu fakultní nemocnice, kde odpovídala za příjmy ze zdravotního pojištění, lékovou politiku a personální management. Velmi dobře tedy rozumí problematice zdravotnických zařízení i systému zdravotního pojištění. Nový finanční ředitel Richard Paulik do týmu přinesl zkušenosti z korporátního a investičního bankovníctví. Pracoval na vedoucích pozicích v před-

ních finančních institucích, jako je skupina PPF či BNP Paribas, a naposledy jako šéf korporátního bankovníctví ve Sberbank CZ.

Budoucnost je v technologiích

Innova Healthcare staví na pevných základech dobře zaběhnutých klinik a ordinací a na profesionální práci odborníků, kteří poskytují pacientům vysoce kvalitní péči. A chce dál pomáhat s jejich rozvojem. S využitím nových technologií lze lékařům a sestrám usnadnit práci a dopřát jim více času na pacienty. Nové nástroje přispějí k vylepšení péče i komunikace s pacientem. Velkou budoucnost má v tomto ohledu například telemedicina, kterou chce společnost do svého konceptu zahrnout během letošního roku.

Zavedení těchto technologických novinek do běžné praxe je otázka blízké budoucnosti. Ale lidé v Innova Healthcare se snaží nahlédnout i za horizont. „Také do medicíny pronikají digitalizace a moderní technologie, už zdaleka nejde o něco nedosažitelného. A to se ne bavíme jen o moderních lékařských přístrojích či zobrazovacích zařízeních. Stále větší roli budou hrát data a umělá inteligence. Možností je nepřeberné množství a my se o ně aktivně zajímáme,“ podotýká Šindler.

Důkazem je například projekt, do něhož se Innova Healthcare zapojila prostřednictvím kliniky magnetické rezonance. Tým pod vedením doc. MUDr. Jana Leštáka, CSc. ve spolupráci s ČVUT vyvíjí světově unikátní mozkový implantát, jenž má nevidomým vrátit schopnost rozeznávat tvary. Projekt je zatím jen na začátku, ale budí velká očekávání. A to je pouze jeden příklad na poli moderních medicínských technologií, které Innova Healthcare sleduje nebo na nichž se podílí.

Jaké jsou další plány společnosti?

V České republice fungují tisíce menších ambulančních a mnoho desítek klinik nebo podobných zařízení. Odborníci v Innova Healthcare se snaží sledovat je a nacházet mezi nimi takové, jež by souzněly s firemním konceptem. A samozřejmě i s vizí dlouhodobého rozvoje. České zdravotnictví jako trh nabízí ještě spoustu příležitostí pro konsolidaci a inovace, které přinesou větší kvalitu zdravotní péče a vyšší výkonnost jednotlivých zařízení.

Bílovec
Nová cesta 531/11
ortopedická ambulance
MUDr. Ivo Vaněček s.r.o.

Studénka
Butovická 365
ortopedická ambulance
MUDr. Ivo Vaněček s.r.o.

Petrůvka u Karviné
Šenovská 1829
ortopedická klinika
ORT-ART s.r.o.

Nový Jičín
Wolkerova 1530
ortopedická ambulance
MUDr. Ivo Vaněček s.r.o.

Frenštát p. Radhoštěm
Horní 1068
rehabilitace
ORT-ART s.r.o.

ORT-ART
ORTOPEDIE
TRAUMATOLOGIE

TEAM ZKUŠENÝCH A KVALIFIKOVANÝCH ODBORNÍKŮ

KRÁTKÉ ČEKACÍ LHŮTY

VÝBORNÁ DOPRAVNÍ DOSTUPNOST MHD

ŠPIČKOVÉ VYBAVENÍ A MODERNÍ TECHNOLOGIE

Kontakt pro objednání a informace pro ambulanci a operace
ordinace@ort-art.cz
+420 607 024 082
+420 728 456 828
+420 596 541 136
ort-art.cz

Kontakt pro objednání a informace pro fyzioterapii a rehabilitaci
rehabilitace@ort-art.cz
+420 602 733 668
+420 602 733 819
+420 607 022 238
ort-art.cz

KLINIKA, KTERÁ VÁS VRACÍ DO HRY

NAŠÍ SPECIALIZACÍ JE:

- Ortopedie a traumatologie
- Jednodenní ortopedická péče
- Anesteziologie a léčba bolesti
- Rehabilitace a rekondice
- Úrazová chirurgie

PROČ MY:

- Krátké objednací termíny (do týdne)
- Individuální přístup ke každému pacientovi
- Pokoje hotelového typu
- Komplexní péče Vašich obtíží
- Odborný personál

Jsme člen skupiny Innova Healthcare innova-healthcare.cz

JSME SMLUVNÍM PARTNEREM

VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA ČESKÉ REPUBLIKY

VOPZ | Všeobecná zdravotní pojišťovna

213 zdravotní RBP pojišťovna

OZP | Odborná zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví

Česká průmyslová zdravotní pojišťovna

ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA MINISTERSTVA VNITRA ČR 211

Za štěstí si může do jisté míry každý sám

text Klára Říhová foto Martin Zeman

Profesora *MUDr. Cyrila Höschla* asi není třeba představovat. Patří v současnosti k nejznámějším tvářím, spojujícím vysokou odbornost s popularizací svého oboru. V jeho případě psychiatrie. Je „otcem“ Národního ústavu duševního zdraví v Klecanech, přístupujícím k pacientům velmi odlišně od doby jeho začátků před čtyřiceti lety. Zároveň píše knihy a články, vystupuje v médiích, přednáší, je členem řady institucí. Zázemí mu vytváří manželka, malířka Jitka Štenclová, s níž má čtyři děti – a jedenáct vnoučat! Jak vidí současnou situaci, co radí druhým a jak je na tom on sám se zdravým životním stylem?

Co vám v poslední době udělalo radost?

Na rozdíl od dob předkovidových musí člověk hodně hledat v paměti. Radost udělají vždy vnoučata. Ta nechápou situaci s pokrytectvím dospělých a chovají se naprosto autenticky i v situacích, na které nebyly zvyklé a jsou pro ně patologické. Kontakt s nimi je bezprostřední, upřímný a prost negativních dopadů restrikcí, v nichž žijeme. Druhý zdroj radosti je umění, jenže toho se nám moc nedostává – přestaly koncerty, výstavy, divadla, zbývají knížky a obrazovka. A pokud ta se stane jediným zdrojem, je to jako konzumovat nakládanou zeleninu místo čerstvé – časem se přejí. Tu a tam udělají radost studenti, i když je kontakt omezený na distanční výuku, takže přednášíte do anonymního monitoru bez zpětné vazby, bez sdílení okamžiku. Radost přinášejí samozřejmě osobní přátelství a vazby s kamarády, aspoň v povole-

ných malých sociálních bublinách. Podělit se o názory, dát si něco dobrého a přesvědčit se, že v „tom“ nejsme sami, je nesmírně terapeutické.

Terapeutický je i humor. Jaký máte nejraději?

Potrpím si na dobré vtipy, ale i těch je teď pomálu. Usmál jsem se například bonmotu: Moje rouška chrání vás, vaše rouška chrání mě, tak co kdybychom si je vyměnili?!

Jste základním nastavením optimista, nebo jste se to musel naučit?

Jako škarohlídí nebo optimisté se už rodíme. To se moc naučit nedá, jen modifikovat. Základní postoj se projevuje tím, jak čteme emoce v tvářích ostatních lidí. To hodnocení v sobě máme nastavené, podle něj reagujeme a zpětně okolí reaguje na nás. Když se někdo usmívá, pozitivně naladěný člověk to vnímá dřív než negativně nastavený, ten to ani nechce vi-

dět. Naopak mu trvá déle, když uvidí mírně vyděšenou tvář, než si uvědomí, že něco není v pořádku. Shrnutí: šťastný člověk nechce vidět nic negativního a škarohlíd nic pozitivního. Plyne z toho, že v každodenním životě není ani tak důležité, co se nám děje, ale jak to čteme (neplatí pro extrémní katastrofy, úmrtí).

Například?

Když škarohlíd šlápne do lejna, bere to jako potvrzení, že život nestojí za nic, zatímco optimista řekne, že je prima den, že si nezapomněl vzít boty a má z pekla štěstí. Když dva naši pacienti koukají na podzim z okna do parku, jeden s úsměvem řekne: to je krása, to barevné listí a slunce! Druhý odpoví: nojo, ale budou Dušičky a mně umřeli rodiče. Prvního ten pohled rozjasní, druhého přivede do deprese.

Měl jsem kolegu s pusou narostlou do úsměvu, takže vypadal, že se stále

usmívá. Díky tomu se na něj většina lidí usmívala, a tudíž se i on choval vstřícně. Tam začal kauzální řetězec vedoucí k pozitivitě. Takže odpovím ano, jsem bytostný optimista, na všem se snažím vidět to lepší a věřím do poslední chvíle, že to dobře dopadne. Hlubokému zoufalství propadám jen vzácně.

Co jste si odnesl z rodinného prostředí?

Spoustu nálepek, které dáváme tomu, co vnímáme a co nám pomáhá vytvářet hierarchii hodnot. U nás to bylo třeba chození pěšky na dlouhé výlety, vědomí, že doma má člověk vždy mluvit pravdu, a také vztah k umění. Otec miloval klasickou hudbu a vodil mě (u nás v Liberci) často na koncerty. Když si koupil gramofonovou desku, pouštěl jsem si ji také, některé Beethovenovy symfonie jsem znal pomalu i pozpátku. Vytvořil jsem si ke klasice vazbu, trvající dodnes.

Zato k profesi psychiatra vedla klikaťá cesta, že?

Byl jsem dlouho nevyhraněný a abych odložil rozhodování, pro co se hodím, šel jsem na gymnázium. Moje nejvnitřnější, ale nikoliv příliš výrazná touha byla zkusit filmovou režii. Za peníze ze sběru papíru jsem si koupil kameru osmičku a točil amatérské filmy. Představoval jsem si, že až si osvoji profesionální dovednosti, naučím se psát scénáře a stříhat, uplatním vnitřní touhu vyjádřit se filmovým románem. Jenže na FAMU bylo nutné dodat své práce a dostavit se na talentové zkoušky, což jsem promeškal. Z bezradnosti jsem se hlásil na tři školy: VŠ strojní a textilní, FFUK, obor psychologie a na medicínu. Tam mě přijali a k dalším zkouškám jsem už nešel.

Na medicíně mě bavily dynamické obory jako fyziologie, biochemie, farmakologie. Po škole jsem chtěl nastoupit na plicní nebo na internu, ale nikde neměli místo. Tak jsem zkusil psychiatrii. Když jsem se profesorovi Hanzlíčkovi v Bohnicích upřímně doznal, že to není moje první volba, že mě jen bavilo číst si jako kulturní vložku Freuda, řekl, ať v září nastoupím. S dodatkem, že těch, co mají se sebou problémy, stojí za dveřmi fronta – a on potřebuje někoho normálního.

Nelitoval jste někdy?

Ten obor si mě brzy zcela získal a kdybych se dnes, na sklonku kariéry, měl znovu rozhodovat, zvolil bych bez zaváhání psychiatrii.

Co se od té doby v psychiatrii změnilo?

Hodně. Mnohé věci, považované za poruchu, byly překvalifikované, za vše jmenujeme homosexualitu. Já se ještě učil, že je to sexuální deviace, dnes jde o součást normálního sexu-

álního chování. Změnilo se chápání určitých poruch, na neurozovém oddělení byla jediná diagnóza anxiózně depresivní syndrom plus psychopatie. Těm se dnes říká porucha osobnosti a místo neuróz se rozlišují úzkostné, depresivní a bipolární poruchy. Některé diagnózy či příznaky vymizely (hysterický oblouk), jiných je stejně (schizofrenie), další narůstají: místo karbaníků roste skupina gamblerů, vznikla závislost na internetu a sociálních sítích. Mění se i profil drogových závislostí. V 70.–80. letech se zneužívaly léky na předpis, zatímco tvrdé drogy jako kokain, heroin a taneční drogy přišly až s volným obchodem.

Díky pokrokům v somatické medicíně se změnila také proporce duševních nemocí v populaci. Klesla úmrtnost na kardiovaskulární a onkologické choroby a lidi se dožívají vyššího věku. Naši dědové umírali v šedesáti na infarkt, otcové v sedmdesáti na rakovinu a dnes v devadesáti na Alzheimerera atd.

Změnil se také postoj veřejnosti...

Určitě. Došlo k určité destigmatizaci – dřív mít něco do činění s psychiatrií znamenalo obrovskou ostudu, dnes se dokonce někteří chlubí, že mají depku a jsou na prášcích.

Projevuje se to i ve slovníku: dřív se říkalo líný, dnes depresivní, místo blbej se říká dyslektik, místo spratek ADHD. Odchytky od normálu byly chápány jako selhání výchovy a morálky, zatímco dnes je umíme klasifikovat a léčit. Objevily se nové léčebné možnosti, farmakologické i další (psychoterapie, magnetická stimulace...), pomáhající zvládat i obseďantně kompulzivní poruchy nebo úzkosti. Navíc jsou mnohem uživatelsky přátelštější. Jistě, u některých diagnóz stigmatizace trvá, málokdo se chlubí, že má doma schizofrenického, dementního nebo paranoického pacienta.

Platí stále, že žijeme v nejlepší možné době?

Jsem naprosto přesvědčen, že ano. I když se to pod vlivem covidu zdá kuriózní. Když škrtneme měsíce lockdownu, objektivně žijeme v nejlepší době v dějinách. Ať to měříme jakýmkoliv parametry jako střední délka života, dětská úmrtnost (před sto lety se polovina dětí nedožila školy, podívejte se do životopisů Smetany, Dvořáka, Janáčka). Ubyla fyzická práce i čas, po který musíme pracovat na pecen chleba, zlepšila se dostupnost zdravotní péče, vody, přístřeší, tepla atd., zkrátka kvalita života. Subjektivně je ale těžké definovat pocit štěstí. Lze na něj pohlížet jako na prožitek slasti, pohody, uvolnění, radosti. V tom případě je nejšťastnější kokainista dávající si lajnu nebo maniak v mírném stádiu (směje se). Štěstí nesouvisí ani s majetkem.

Šťastně se může cítit chudák z chatrče, zatímco vlastník jachty a letadla, který se právě rozvádí a trpí nespavostí, je na tom subjektivně mnohem hůř.

Nakolik ovlivnila situaci pandemie?

Existuje schéma příčin a následků toho, co se děje v pandemii. Začíná koronavirem, který působí na mozek přímo nebo systémovými změnami (jejichž důsledkem je úbytek kognitivních funkcí, deliria). Zároveň má obrovský vliv neustálá expozice negativním zprávám, které nejsou vyvažovány pozitivními. Nekonečné tiskové konference, údaje o počtu mrtvých, vyvolávání strachu z infekce... To vše zvyšuje hladinu úzkosti jako neurčitého očekávání něčeho neblahého. Nebo dokonce strachu ze smrti. K tomu přistupuje restriční stres z lockdownu, izolace a nemožnost setkávání. To vše je živnou půdou pro rozvoj deprese, domácího pití a domácího násilí. Neskutečně narostla volání na různé linky důvěry a posunul se i jejich obsah: obavy o zdraví a o existenci.

Jaká skupina je nejvíc zasažená?

Ta, kterou neživí stát, tedy podnikatelé v cestovním ruchu, v pohostinství, ve službách. Stát se to snaží zachránit dotačními programy, což nejde donekonečna, takže existence začínají padat – a je tu další nárůst duševních poruch. Náš ústav provedl na reprezentativním vzorku (mladí-staří, venkov-město, muži-ženy) výzkum výskytu duševních poruch v populaci. První vlnu v roce 2017, druhou 2020. Výsledek je brutální: deprese narostly třikrát, sebevražděné myšlenky třikrát, úzkosti a domácí pití dvakrát. Leccos se projeví ještě v delší časové perspektivě. Vedle těch, kdo přišli o existenci a jsou na nuceném volnu (většinou mladší a střední ročníky), jsou ohrožení nízkopříjmoví lidé se základním vzděláním. Mají horší přístup k informacím, prevenci a osvětě. A pak ti nejstarší, kteří zůstali v izolaci.

Jsou ohroženější „popírači“, nebo „alarmisté“?

Zatím nemáme aktuální data, jen starší studie z oddělení intenzivní péče, kde leží lidé s ohrožením života. Ti se dělí na velké a malé popírače. Velcí si nepřipouštějí vážnost situace a narušují svůj zdravotní stav, nedodržují režim, kouří na záchodě, pašují pivo, běhají po schodech. Zatímco malé popírače sžírá úzkost, sledují monitory, straší je každá negativní informace, dění za vedlejší plentou. Je prokázáno, že větší úmrtnost při stejných diagnózách mají právě oni. Čili že úzkost zabíjí víc než drobné nedodržování pravidel. Rošťáci mají v životě pořád tak trochu štěstí. Obdobné výsledky lze očekávat i dnes: ohroženější jsou vystrašení alarmis-

té než popírači, pro které je covid jen chřipka.

Vy sám máte větší obavu z nemoci nebo z rozkládání společnosti?

Asi nejsem úplně směřodatný, protože z nějakých zvláštních důvodů z té nemoci obavu nemám. Mnozí mi vyčítají jistou lehkomyslnost, ale nemůžu se přinutit, abych sám sebe strašil. Umřu, no a co. Zažil jsem to při nouzovém přistání v letadle, kdy jsem si představil, že za půl hodiny budeme všichni mrtví. Rozhostil se ve mně naprostý mír v duši, vycházející z vědomí, že jsem celou nekonečnost neexistoval, teď chvilku existuji a zase další nekonečnost existovat nebudu. Tak o co jde? Čeho se bojím, jsou muka, utrpení, mučení, přežívání na hadičkách a přístrojích. Ale že nebudu, to mi nevádí. Takže daleko víc než samotný covid mi vadí lockdown a restriktce s ním spojené. Ztráta svobody a demokratických principů, změna životního stylu, nucená omezení.

Ale jsou lidi, kteří to vnímají jinak a jejich strach je oprávněný. Že já ho nemám, neznamená, že to je dobře. Můj sklon k neukáznenosti a nerespektování toho, co považuji za příliš svazující, je v rozporu s tím, že si na rozumové úrovni uvědomuji, že mnohá z těch opatření jsou k zvládnutí pandemie nutná.

Co radíte, jak si v této situaci zachovat zdravou mysl a tělo?

Pro základní duševní hygienu je nutné za každou cenu měnit téma, dát do mozku jinou disketu a nevěnovat se pořád jen covidu. Za druhé komunikovat, komunikovat, komunikovat – když ne přímo, aspoň přes plot, po telefonu, v rodině. Nenechávat si všechny emoce pro sebe. Za třetí, když je hodně zle, vyhledat lékařskou pomoc – psychologickou, psychoterapeutickou nebo i spirituální. Dávat si pozor na alkohol jako falešný řešič problémů a místo sezení u televize se hýbat. Rekreační aerobní pohyb má prokazatelně antidepresivní účinek. Každý, kdo vylezl na nějakou horu, vyčerpaný obhlížel obzor a pak se vydal dolů, ví, co znamená pojem „vyplavené endorfiny“. To vše dává základní mozaiku, co lze udělat jako prevenci dopadů koronaviru na duševní zdraví. A pak také dodržovat solidárně, spíš z vlastní vůle než nařízení, v rozumné míře potřebná opatření. Jde o to, aby jejich negativní dopady nebyly horší než samotná nákaza.

Jak jste na tom s dodržováním zdravého životního stylu vy?

Jako u všech kazatelů, kteří kážou vodu a pijí víno. Dodržoval jsem ho v úsvitu života celkem dost, spontánně a spíš nevědomky. S postupujícím věkem, leností a určitou otupelostí k původním zásadám ho dodržuji

čím dál méně. Ale v podstatě se snažím nepřejídat tučným a sladkým, občas hejbnout kostrou, nekouřit. Do sedmadvaceti jsem byl naprostý abstinent, dnes si víno dám, život mě zkazil. Jenže na to nemám partnera. Manželka si lízne půl sklenky jen zřídka, ze společenských důvodů.

Někde jste řekl: Pandemie změní svět podobně jako vynález knihtisku. Jaký bude?

Pandemie skokově postrčila využití informačních technologií, sociálních sítí. Ze znepokojivého konička, který jsme se snažili dětem spíš odpírat, se stala povinnost, najednou všechny učitelky a děti vědí, co je zoom, streamování. Absurdní paradox, ale nic jiného nezbývá. A to zase tlačí na další vývoj 5G sítí, zrychlení přenosu, zvýšení kapacity objemů dat. Tím se pandemie výrazně podílí na proměně světa, podobně jako vynález knihtisku. Ve středověku se moudro a informace šířily jen ústním podáním a opisováním v klášterech. Po vynálezu knihtisku mohl najednou mít doma bibli každý, tím pádem stálo za to učit se číst – a mnoho oblastí poznání se stalo široce dostupných.

Je šance, že díky covidu lidé přehodnotí priority, budou si víc vážit života, dbát o zdraví?

Určitě. Téměř s jistotou můžeme říct, že se změnil hierarchie hodnot a mnohé aspekty našich životů. Jen zatím nevíme přesně, jak. Ve složitých systémech jako příroda nebo lidská společnost se věci nikdy nepohybují směrem, kterým jsou strčeny, ale zapínají se opravné a záchranné mechanismy, snažící se vyrovnat výkyvy. Když například narůstá hladina stresu, zároveň se zvyšuje odolnost vůči němu. Platí: Co tě nezabije, to tě posílí. Co vyplyne z dnešní reality za dvacet či sto let, nelze předvídat. Futuristé v půlce 20. století věřili, že v Holešovicích budou jezdit nadúrovňové vlaky na magnetických polštářích a bude se osídlovat měsíc. Naopak nikoho nenapadlo, že každý bude mít mobilní telefon. Ale už teď třeba vidíme, že víc lidí začalo běhat, chodit do přírody. Dělají první krok v péči o zdraví.

Co je váš první krok po příchodu z práce?

Já si nosím práci domů. Pustím PC a pokračuji, likviduji stovky mailů. Jsem nepřeúčitelný workoholik, to je moje diagnóza. Ale dokud vás práce baví, není škodlivá. Nejhorší je stres spojený s bezmocností. Samozřejmě se po sedmdesátce snažím trochu brzdit. Manželka je malířka a má snahu mě vlákat do svého světa, do ateliéru. Když už tam jsem, těší mě to. Je známý fakt, že hodně lékařů vnímá umění jako protiváhu vyšší koncentrace lidského neštěstí a nepohody, s níž se v medicíně setkávají. Mnozí

nalézají kompenzaci přímo jako amatérští muzikanti, malíři, spisovatelé. Tenhle průnik medicíny s uměním funguje. Já obdivuji, jak jsem zmínil, klasickou hudbu. Když to šlo, muzicírovali jsme s přáteli. A tady v ústavu pořádáme akce nazvané Umění, cesta do duše, kam zveme špičkové umělce a do publika jak širokou veřejnost, tak pacienty.

Na co jste nejvíc hrdý – profesně i v soukromí?

Profesně na vybudování Národního ústavu duševního zdraví, i když porod byl nesmírně těžký a bolestivý. Není úplně zakotven v systému institucionálního financování vědy jako AV nebo univerzity, čímž je svázán. Na druhou stranu umožnil řadě talentovaných mladých lidí rozvinout slibné projekty.

V soukromí je to rodina, čtyři děti, které se vydařily, každé jinak. Číslo jedna Karolína vystudovala tři vysoké, ale žádnou nevyužívá, protože má sedm dětí a u šesti se teď stará o distanční výuku. Do jisté míry světe. Číslo dvě Kristina má největší potřebu adrenalinu - je záchranářka, jezdí na mise s Lékaři bez hranic, zažila válku v Jemenu nebo Afghánistánu, leze po horách. Číslo tři Cyril je matematik a úspěšný softwarový vývojář, číslo čtyři Patrik šel téměř po mých křivených šlépějích – vystudoval FAMU, pak ale přesedlal a vyrábí hry do mobilů. O vnoučatech (v rozpětí 2–18 let) jsem už básnil...

Máte ještě nesplněný sen?

Snů jsem měl hodně. Řadu jsem opustil, neboť jsem zjistil, že jsou zbytečné nebo malicherné. Řadu jsem si splnil – třeba podívat se do Ameriky, Izraele, Jižní Afriky..., mít v Řecku mistečko, ráj na zemi, kam se můžu uchýlit. Sny jako projekt se na běžkách po Jizerkách jsem už opustil, ale pořád si rád zaplavu a projedu se na kole. Jinak žiju poměrně bezcílným životem.

Hezký bonmot. Litujete něčeho?

Pokud tím označíme, že jsme měli něco udělat jinak, nelituji ničeho. Pokud jde o lítost nad něčím, co se stalo, lituji velice smrti mého bratra. Byl o čtyři roky mladší, moc prima člověk. Zahynul při leteckém neštěstí ve vrtulníku v Krkonoších při výkonu povolání geofyzika. Nechal po sobě čtyři děti. To byl velký zárez. Pak případy vážných nemocí..., ale v každé rodině je něco.

Přesto se zdá se, že jste šťastný člověk.

Myslím, že ano. Zdroj štěstí je pro mě okruh nejbližších, přátelé, dobré vztahy, pozitivní myšlení i práce. Za štěstí si do jisté míry může každý sám.

Do jakých oborů investovat v příštích 5–10 letech?

text Radek Mixtaj foto archiv autora

Výraz, který je dnes stále častěji skloňován v souvislosti s investováním do moderních inovativních firem a technologií je „disruptive“, což v překladu do češtiny nejlépe vystihuje slovo „narušující“ či „zlomový“. V tomto článku se zaměříme na konkrétní výrobce či poskytovatele těchto služeb a technologií, kteří podle nás budou v příštích několika letech největšími tahouny globálního ekonomického růstu a nabídnou investorům nadprůměrně zhodnocení. Podle naší prognózy budou motorem globálního ekonomického růstu v příštích 5–10 letech trendy a obory, jimž se budeme v následujících odstavcích jednotlivě věnovat podrobněji.

Elektrická vozidla (EV), skladování energie, výroba baterií a těžba kovů potřebných pro odvětví EV

Většina ekonomických předpokladů se shoduje na tom, že trh EV poroste i nadále tempem 20–22 % ročně, což znamená, že podíl prodeje elektromobilů na globálním trhu vozidel se zvýší ze 4,5 % v roce 2020 na minimálně 25 % na konci roku 2030. V příštích letech se elektrifikace dále rozšíří po celém odvětví dopravy, takže na ulicích budou

přibývat elektro kola, skútry, auta, tříkolky, trucky či autobusy a běžné budou rovněž elektrické vlaky, lodě, a dokonce i letadla. Souběžně s růstem EV trhu dojde k výraznému nárůstu také v odvětví skladování energie. V domácnostech, kancelářích a dopravě vzroste používání lithium-iontových baterií, stejně jako vanadových redoxních

průtočných baterií (VRFB), které se využívají hlavně v průmyslu.

Investoři se mohou na růstu podílet nákupem akcií EV výrobců, výrobců baterií či těžařů kovů potřebných v EV průmyslu. Mezi pět největších společností, které měly v roce 2020 podle tržeb dominantní podíl na prodeji EV a u nichž se

Tesla Model 3 – v současnosti nejprodávanější elektromobil na světě

Zdroj: Tesla

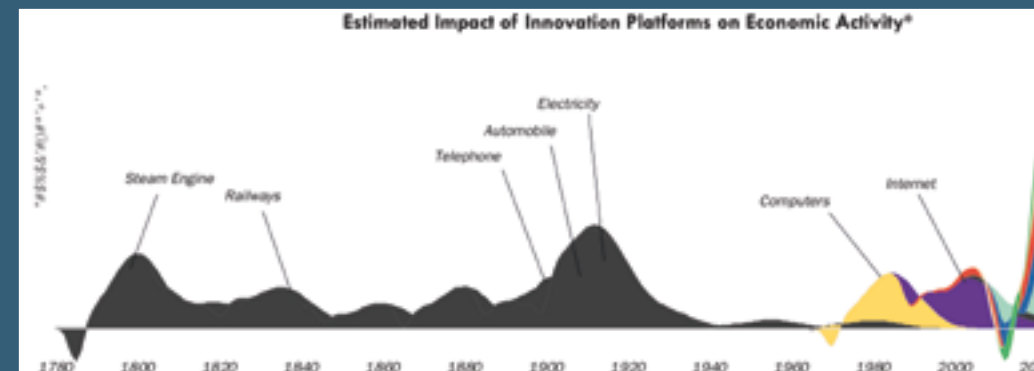
předpokládá, že si své tržní postavení udrží, jsou Tesla (16% podíl), Volkswagen Group (13% podíl), SAIC (9% podíl), Renault-Nissan-Mitsubishi Alliance (7% podíl) a BMW Group (6% podíl).

Největšími výrobci Li-ion baterií jsou LG Chem, Contemporary Amperex Technology Co Ltd, BYD Co, Panasonic a Tesla.

V těžbě kovů využívaných v EV průmyslu dominují společnosti Lithium – Albemarle, Jiangxi Ganfeng Lithium, Sociedad Química y Minera S.A., Tianqi Lithium Industries Inc., Livent Corp a Note Pilbara Minerals. V oblasti těžby kobaltu jsou to firmy Glencore, China Molybdenum, Katanga Mining, Umicore SA, Cobalt 27 Graphite – Syrah Resources, v těžbě niklu Vale SA,

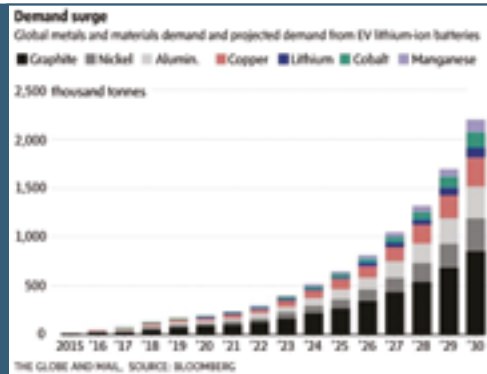
Norilsk Nickel, Jinchuan International Group Resources Co. Ltd, Glencore či BHP Group, a v těžbě vanadia, které se využívá v ocelářském průmyslu a při skladování energie ve velkém měřítku, jsou to společnosti Largo Resources Bushveld Minerals Limited, AMG Advanced Metallurgical Group NV a, Technology Metals Australia.

Známa investiční skupina ARK Invest, která investuje výhradně do disruptivních technologií, vidí hlavní technologické trendy pro příštích 5–10 let v těchto oblastech:

blockchainové technologie
(Blockchain Technology)
sekvenování DNA
(Genome Sequencing)
robotika
(Robotics)
skladování energie
(Energy Storage)
umělá inteligence
(Artificial Intelligence - AI)

Zdroj: ARK Invest

Předpokládaný vzestup spotřeby kovů potřebných pro výrobu EV Li-ion baterií do roku 2030 podle agentury BLOOMBERG

Zdroj: Bloomberg

Internet, online nakupování, zábava, online transakce a sociální média

Globální počítačová síť a její využití neustále rostou. Níže uvedený graf ukazuje obrovský dosah internetu a tempo jeho růstu. Předpokládá se, že růst v rozvinutých zemích (penetrace 89 %) se v nejbližších letech zpomalí, zatímco v rozvojových zemích, kde internet stále využívá ani ne polovina populace, zrychlí. Obecně se počet globálních uživatelů internetu a jeho komerční využití bude dále zvyšovat, přičemž rozšíření 5G sítě vše ještě urychlí.

Online nakupování

Objem zboží zakoupeného online roste tak rychle, že velikost globálního trhu „online shopping“ v roce 2020 dosáhla téměř 4 bilionů dolarů. To oproti roku 2018 znamená nárůst

o polovinu. Další rozvoj je očekáván na úrovni 25–30 % ročně. Rozmach segmentu online nakupování předčil všechny prognózy, částečně i z důvodu pandemie Covid-19, která omezila provoz tzv. kamenných prodejen.

Mezi pět největších globálních hráčů v oblasti online nakupování patří společnosti Amazon, Alibaba, eBay, JD a japonský Rakuten.

Online zábava

Většina příjmů z online her pochází z USA, Číny a Japonska. Tento trh nadále roste tempem okolo 10–15 % ročně a podle odhadů analytiků svou velikostí brzy přesáhne 200 miliard dolarů. Níže uvedený graf ukazuje, že zdaleka největší jsou tržby z mobilních her, teprve pak následují stažené

a online hry. Mezi klíčové společnosti na trhu online her patří Microsoft, Tencent, Activision Blizzard, Sony, Apple a Electronic Arts.

Online transakce

Segment online transakcí i nadále silně poroste (viz graf dole), nejrychleji v Číně, USA a v Japonsku. Mobilním transakcím dominují aplikace WeChat Pay od společnosti Tencent a Alipay od Alibaby. Další významní hráči jsou Paypal, Apple Pay, Samsung, Amazon, Google a stovky menších fintech společností. Velkými poskytovateli jsou samozřejmě společnosti Visa a Mastercard.

Sociální média

Sociální média globálně přidávají přibližně 12 nových uživatelů každou sekundu a jak ukazuje následující graf, začátkem roku 2021 je využívalo přes 4,2 miliardy lidí. Výnosy nejvýznamnějších společností v tomto oboru rostou v desítkách procent ročně a blíží se úrovni 100 miliard dolarů.

Pět nejvýznamnějších společností sociálních médií založených na průměrném měsíčním počtu uživatelů jsou Facebook, YouTube (majitel obou firem je Alphabet Google), WhatsApp, Messenger (majitelem je Facebook) a WeChat (majitel Tencent).

Počet uživatelů internetu ve světě dosáhl na konci roku 2020 počtu 4,5 miliardy.

Zdroj: Statista

Umělá inteligence (AI), strojové učení, cloud computing a rozpoznávání obličeje

Umělá inteligence je s největší pravděpodobností největším trendem v technologickém světě od vynálezu internetu a trh s AI rychle roste. Již

dnes se projevuje v každodenním životě, často aniž bychom o tom věděli. Umělou inteligenci využívají například vyhledávače na webu, algoritmy

sociálních médií, automatizované služby call centra, online chatovací roboti, kteří odpovídají na naše otázky nebo stroje, které se mohou učit

a reagovat. Umělá inteligence se využívá také při rozpoznávání obličeje a bezpečnostním dohledu, při detekci podvodů, u osobních asistentů, autonomních vozidel, leteckých autopilotů atd.

Existují doslova stovky společností zabývajících se umělou inteligencí, ale našimi top 5 investicemi jsou Apple, Samsung Electronics, Alphabet Google, Facebook a Nvidia, a to z důvodu jejich současné dominantní pozice v tomto odvětví.

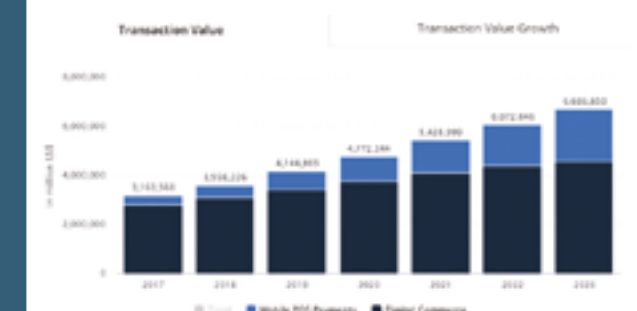
Rozpoznávání obličeje

V oblasti rozpoznávání obličeje je na špici v používání této technologie Čína – v roce 2020 měla přibližně 300 milionů kamer monitorujících občany. Dnes už jde o naprosto běžnou technologii. Například společnost Facebook používá rozpoznávání obličeje, aby svým uživatelům pomohla označit příspěvek.

Společností, do níž se vyplatí investovat, je podle nás SenseTime, nejrychleji rostoucí firma v oblasti

AI a světový lídr v oblasti „Facial Recognition“. I přes odložené IPO v roce 2020 se předpokládá, že akcie této firmy budou brzy veřejně obchodovatelné. Jedním z jejich největších současných majitelů je například veřejně obchodovaná Alibaba. Mezi další významné společnosti patří Qualcomm, Nvidia a výrobci smartphonů Xiaomi, Huawei, Oppo a Vivo.

Segment online transakcí i nadále silně poroste, viz graf

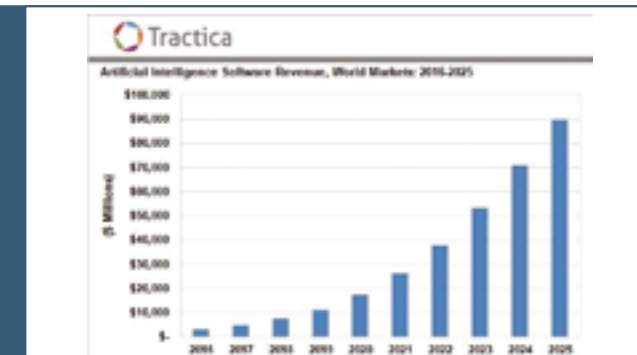
Zdroj: Statista

Sociální média globálně přidávají ~ 12 nových uživatelů každou sekundu, jak ukazuje následující graf

Zdroj: Statista

Předpokládá se, že trh s umělou inteligencí dosáhne do roku 2025 velikosti 90 miliard dolarů, což je 28násobné zvýšení oproti roku 2016

Zdroj: Tractica

Globální tržby z online her dosáhly v roce 2020 hodnoty 160 miliard dolarů

Zdroj: Tractica

5G, internet věcí (IoT), robotika a Interactive Digital Signage

5G

5G, tedy „bezdrátový internet páté generace“, je obrovskou podporou pro postupné zavádění internetu do globálních měst. Do roku 2023 bude pomocí sítě 5G propojena při-

bližně miliarda lidí na celém světě. 5G je nejméně 10krát rychlejší než 4G a umožní svým uživatelům být online prakticky kdekoli. Tato technologie urychlí růst trhu se streamováním videa a internetu, téměř vše bude

propojeno. Tok dat se masivně zvýší, stejně jako potřeba datového úložiště, včetně cloudových úložišť.

V této technologické oblasti jsou nejdůležitějšími společnostmi Qualcomm, Skyworks Solutions, Apple, Samsung Electronics, Ericsson a Netflix.

Internet věcí (IoT)

Segment IoT se rychle rozrůstá, čemuž pomáhá mimo jiné také síť 5G. Růst IoT se v příštích letech projeví v domácnostech, kancelářích i v průmyslu. Mezi investory do IoT se těší popularitě společnosti Cisco, Huawei, SAP, GE Digital, Softeq a Skyworks.

Robotika

Sektor robotiky se několik let rozvíjel zdánlivě pomalu, ovšem v posledních letech jeho vývoj akceleroval, částečně i díky rozšíření 5G sítě a AI. V současnosti se nám jako nejzajímavější společnosti v tomto oboru jeví ABB, Intuitive Surgical, Zebra Technologies, iRobot a Rockwell Automation. Pro sektor robotiky existují také ETFs, populární jsou třeba Global Robotics and Automation Index ETF (ROBO) a Global Robotics & Artificial Intelligence Thematic (BOTZ).

Interactive Digital Signage

Technologii Digital Signage (technologie pro online prodej, sběr dat a zabezpečení) v současnosti využívají hlavně displeje, které se používají v obchodních centrech, na letištích, v restauracích a ve firmách. Ve spojení s AI se ale rychle rozšiřuje do světa mobilních telefonů. Tato technologie zahrnuje nejen rozpoznávání obličeje, ale také analýzu dat pomocí cloudových výpočtů. Zákazníci mohou komunikovat s dotykovou obrazovkou a displej může shromažďovat data pomocí sofistikovaného softwaru pro rozpoznávání obličeje a objektů – počet zákazníků, jejich pohlaví, věk, emoce... Také může detekovat například zbraně nebo hledané osoby. Dá se očekávat rozšíření této technologie ve veřejném prostoru, tedy na letištích, vlakových a autobusových nádražích, stejně jako v nákupních centrech a na pracovištích.

Globálními leadery na trhu Digital Signage jsou společnosti NEC, LG, Samsung, Sharp, Hitachi, Panasonic a SONY.

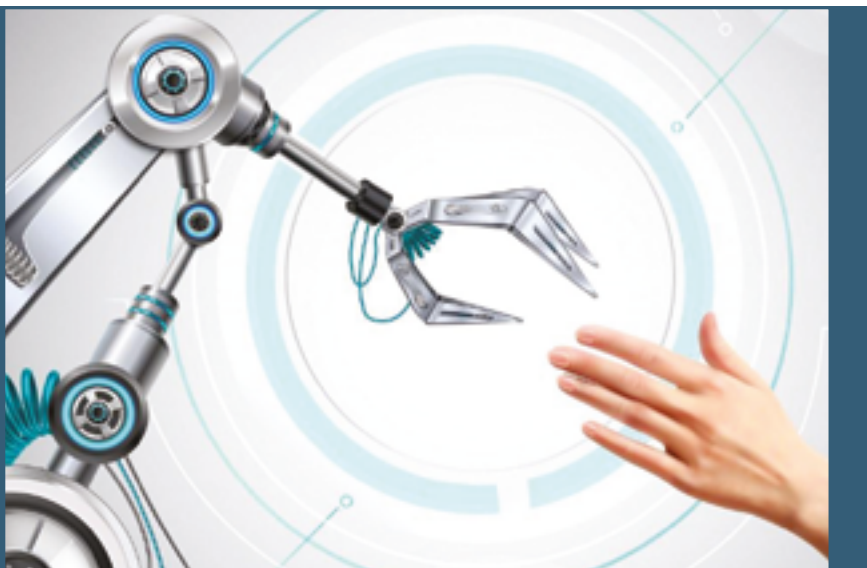
Demografické změny – vzestup asijské střední třídy

V Asii existuje velmi široká střední třída, která rychle roste. V roce 2020 k ní patřily odhadem 2 miliardy Asiátů, přičemž se předpokládá, že se tento počet do roku 2030 zvýší na 3,5 miliardy. Pro srovnání – velikost střední třídy na obou kontinentech Ameriky byla v roce 2020 oproti

Asii sotva třetinová. Navíc v USA ani v Evropě se do roku 2030 neočekává výrazný růst této ekonomicky nejdůležitější vrstvy obyvatelstva.

Mezi přední asijské společnosti, které zřejmě budou profitovat ze silící střední třídy, patří online obchodní giganti Baidu, Alibaba a Tencent. In-

vestoři mohou zvážit i indexové fondy (ETFs), mezi vhodné investice patří iShares MSCI Emerging Markets Asia ETF (EEMA) a EGShares Emerging Markets Consumer (ECON).

Jsou tu však další klíčové demografické trendy, s nimiž je třeba počítat. Především urbanizace, tedy vzestup nových mega měst, která budou konkurovat velkým konglomeracím, jako jsou Dillí, Tokio či Šanghaj. Velký význam bude hrát také rozmach infrastruktury, a to zejména v rozvíjejících se zemích Asie, vedený čínskou iniciativou „Belt and Road“ (Nová hedvábná stezka).

Zpomalování ekonomického růstu v zemích BRIC (Brazílie, Rusko, Indie, Čína) s sebou přinese rychlejší růst v zemích, jako jsou Bangladéš, Egypt, Indonésie, Írán, Mexiko, Nigérie, Pákistán, Filipíny, Turecko, Jižní Korea a Vietnam, tedy země, které bývají často označovány jako NEXT ELEVEN. Africké země se budou celkově rozvíjet rychleji než zbytek světa a se stejným scénářem se počítá ve východní Evropě, kde mezi nejrychleji rostoucí ekonomiky patří Polsko, Rumunsko a Maďarsko. Populární ETFs zaměřené právě na tyto země jsou například: EGPT, IDX, EWW, EWF, AFK, VNM nebo TUR.

Genetické inženýrství, sekvenování DNA

Oblast genetického inženýrství prošla v posledních několika letech bouřlivým vývojem. Stále častěji se v souvislosti s blízkou budoucností používá výraz personální medicína, při níž se léky vytvářejí na základě individuální potřeby, tzv. na míru konkrétnímu příjemci.

Od roku 2012, kdy byla objevena technologie CRISPR Interference (Clustered Regularly Interspace Short Paliandromic Repeats), se mluví o revoluci v oblasti editace DNA. Tato nová metoda je schopná eliminovat či nahradit poškozené geny a změnit tak genetickou informaci jakéhokoli organismu. V budoucnu se s ní počítá při léčbě nemocí, jako je rakovina, onemocnění srdce, cukrovka, cystická fibróza nebo třeba Alzheimer. V USA, kde neplatí tak přísné předpisy týkající se prodeje modifikovaných potravin jako třeba v EU, se od roku 2019 již volně prodávají potraviny upravené právě metodou CRISPR/Cas9. Světovým leaderem v registraci nových genových terapií je vedle Spojených států také Čína. Tu trápí vyso-

ká nemocnost populace, a proto zřejmě jako první země na světě schválí konkrétní CRISPR technologie pro léčbu lidských chorob.

Firmy, které podle nás získají velký podíl na globálním trhu se

zdravím, jenž ročně generuje stovky miliard dolarů tržeb, jsou Crispr Therapeutics, Editas Medicine, Intellia Therapeutics, Beam Therapeutics a Regeneron Pharmaceuticals.

Upozornění: Tento článek vyjadřuje pouze soukromý názor autora a nejedná se o investiční doporučení ve smyslu § 125 odst. 6 zákona 256/2004 Sb.

MLČENLIVÁ KRAJINA

Moldavský zápisník 2019–2020

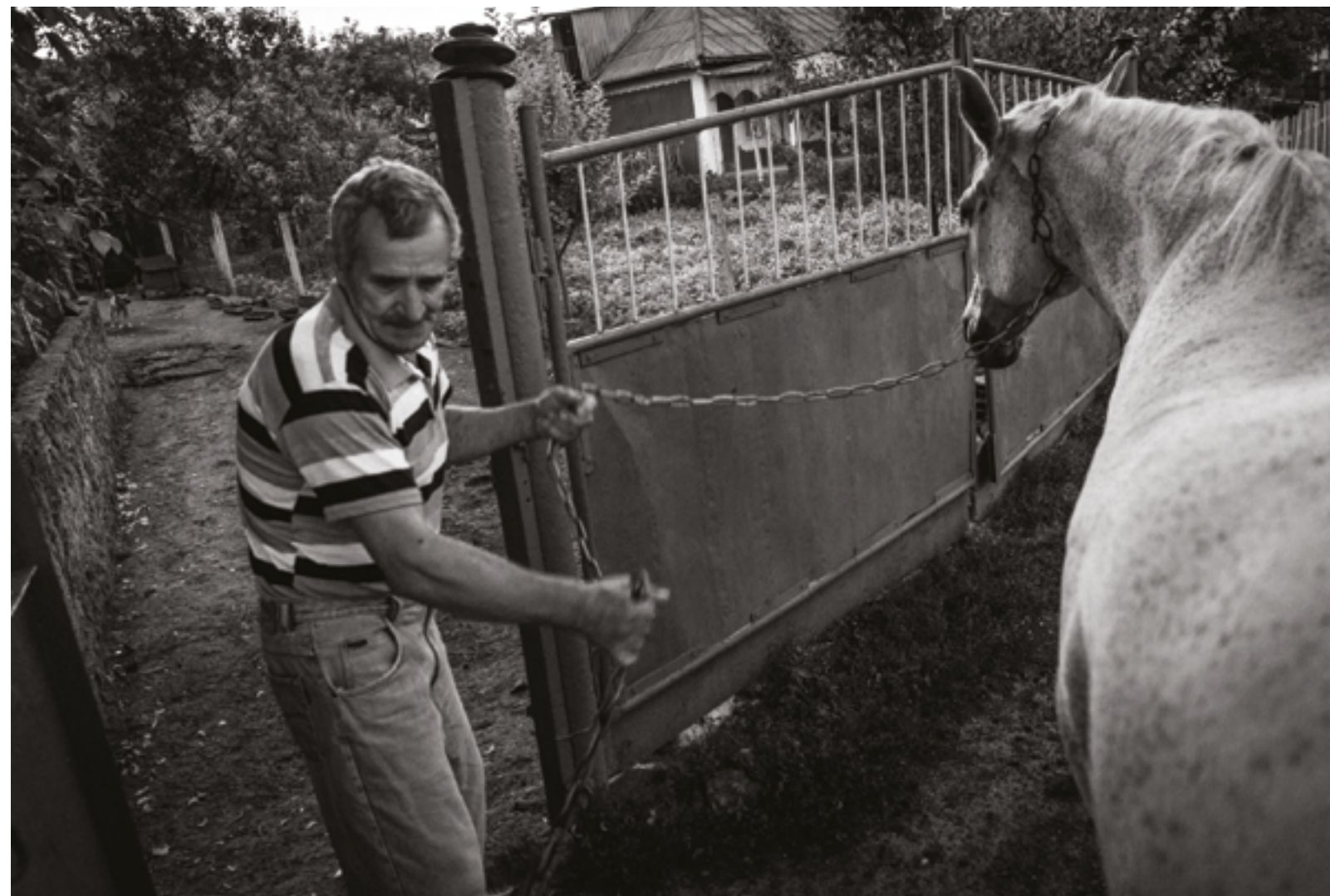
foto & text **Kevin V. Ton**

Do Moldávie, maličké, chudé země sevřené mezi Rumunskem a Ukrajinou, jsem poprvé zavítal na jaře roku 2019. Nakonec jsem v ní během několika návštěv pobyl víc jak dva měsíce. A v podstatě hned jsem si ji zamiloval, zejména pak pro krásu a náladu venkova.

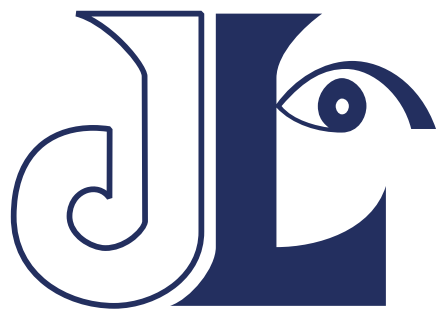

Pojem obyčejný život získal další rozměr. Zemití, pohostinní lidé. Vstřícnost a klid. Tradice uchované v každodenním konání. Ticho. Ticho přerušované občasným štěkotem psů, hučením hospodářských zvířat či vyzváněním z kostelů. Dusotem koní táhnoucích vůz. Víno. Výtečné domácí víno, skvělé jídlo, včetně postního.

Všudypřítomná duchovnost vyplňující běžný den. Noci. Černé, a přesto zářící myriádami hvězd.
 Vůně, které si pamatuju z dětství. I vzpomínky na kulisy ze sovětské éry.
 Postupně, snímek za snímkem, se pokouším zachytit prchavé pocity,
 které ve mně místní mlčenlivá krajina vyvolává.

OČNÍ KLINIKA

- AMBULANTNÍ PÉČE PRO DĚTI I DOSPĚLÉ
- VYŠETŘENÍ ZRAKU
NA NEJMODERNĚJŠÍCH PŘÍSTROJÍCH
- OPERACE OČÍ VČETNĚ LASEROVÉ OPERACE
KATARAKTY (ŠEDÉHO ZÁKALU)
- CENTRUM VYSOCE SPECIALIZOVANÉ PÉČE
- BIOLOGICKÁ LÉČBA
- OČNÍ OPTIKA

ODBORNÍCI S NEJVYŠŠÍM VZDĚLÁNÍM

KRÁTKÉ ČEKACÍ LHŮTY

VÝBORNÁ DOPRAVNÍ DOSTUPNOST MHD

ŠPIČKOVÉ VYBAVENÍ A MODERNÍ TECHNOLOGIE

info@klinikajl.cz
+420 704 006 112
Recepce I.patro +420 721 724 744
Recepce přízemí +420 725 992 010

V Hůrkách 1296/10, Stodůlky (Praha 13)

Jsme člen skupiny Innova Healthcare [innova-healthcare.cz](https://www.innova-healthcare.cz)

JSME SMLUVNÍM PARTNEREM

Rezidence velvyslance USA v Praze

Příjmení **Petschek** ještě úplně nezmizelo z kolektivní paměti, ačkoli většině z nás vytane na mysli nanejvýš Petschkův palác. Ten ale stojí až někde v polovině našeho vyprávění. Příběh rodu Petschků začíná v Kolíně, v židovském ghettu před polovinou 19. století. Zdejší židovská komunita patřila k nejvýznamnějším v Čechách a žila pod tvrdými zákazy. Teprve Josef II. vydal první reformy práv židů. Dovolil jim studovat na vyšších školách a univerzitách, provozovat téměř všechna řemesla a dokonce obdělávat půdu. Na druhou stranu museli přijmout německá jména a němčinu jako úřední jazyk. Dál však platil zákaz stěhování mimo ghetta anebo zákaz sňatků pro jiné než prvorozené syny, aby se udržel určitý počet židovských rodin ve státě. Další uvolnění následovala, ale až v roce 1867 získali Židé všechna lidská a občanská práva, především rovnost před zákonem a právo bez omezení podnikat, stěhovat se nebo zakládat rodiny.

Podnikaví, schopní muži, jakým byl **Moses Petschek (1822–1888)**, využili šanci. Lepší život mnohé lákal do velkých měst, především do Prahy. To byla také Mosesova cesta, ale až později. Zatím se v roce 1853 oženil se **Sárou Wienerovou (1827–1894)** a v Kolíně spolu založili rodinu. Během prvních čtyř let manželství se jim narodily čtyři děti – **Isidor, Rosa, Julius a Ignatz**. Moses se z drobného obchodníka a lichváře, jak se říkalo někomu, kdo půjčuje peníze na úrok, postupně vypracoval. Začal obchodovat s cukrovou řepou a brzy se ukázalo, že je zdatný a tvrdý podnikatel. Pokud někdo nemohl zaplatit nebo

dodat řepu, neváhal sáhnout k žalobám, a dokonce exekucím, díky nimž získal lukrativní pozemky podél nové dráhy z Prahy do Olomouce. Už tehdy se projevilo Mosesovo obchodní vizionářství, pro něž ale neměli pochopení kolínští měšťané. Rozhodl se tedy uniknout před nenávistí maloměsta a v roce 1876 přestěhoval rodinu do Prahy. Nový domov našli na Starém Městě v Malé Štupartské 9 a na Kolín i blízké Pečky, odkud rod pocházel, už ani nevzpomněli.

Nový život na Starém Městě

V Praze se Petschkové brzy zařadili do bohatých židovských kruhů. Moses pokračoval v rozmnožování majetku a svou pozornost obrátil k investicím. Díky informacím od bratra Abrahama, makléře na vídeňské burze, investoval do nově založené banky Bankverein, především do jejich akcií v Mostecké uhelné. V roce 1870 do Mostu, Chomutova a Ústí nad Labem dorazila dráha, což odstartovalo rozvoj důlního podnikání v severozápadních Čechách. Moses v nových technologiích průmyslové revoluce viděl budoucnost, a tak nasedl na zlatou vlnu. Záhy se k němu připojili i synové, jimž vstúpil cílevědomost, rodinnou pospolitost a především tvrdé obchodní zásady.

Pražští Petschkové

Isidor (1854–1919) a **Julius (1856–1932)** převzali pražskou firmu a výrazně ji rozšířili. Investovali na burze a postupně vybudovali impérium, které zahrnovalo kromě uhelných těžařských společností i severních a západních Če-

chách také řadu dalších podniků – papírny, sklářské hutě, chemické a textilní továrny. Jejich finanční skupina Petschek Praha ovládala největší české těžařské podniky, Severočeskou a Mosteckou uhelnou společnost.

Rodinný majetek nedělili a vždy jej jako hlava rodu spravoval ten nejzdatnější, nikoli nejstarší. Nejprve to byl tedy Julius, protože Isidor se více věnoval právnícké praxi.

Julius po studiu práv na pražské Karlo–Ferdinandově univerzitě pracoval v letech 1878–1906 na finanční prokuratuře v Praze, poté se stal členem rady Anglo-rakouské banky. Také Isidor vystudoval práva na pražské univerzitě a otevřel si vlastní advokátní kancelář, centrum rodinného impéria Petschků. Bratři se vypracovali mezi finanční rádce samotného císaře. František Josef I. si jich vážil natolik, že z Julia udělal svého vrchního finančního radu a oběma nabídl šlechtický titul. To však s díky odmítli, šlechtický erb nebyl jejich ambicí.

Julius a Isidor ale nebyli jen bratři a obchodní partneři. Byli i švagři! Mosesův pražský advokát JUDr. Nathan Robitschek měl dvě půvabné dcery – Camillu a Berthu, a tak se obchodní partnerství stvrdilo dvojitým sňatkem. Tento model Petschkové v další generaci zopakovali.

Z Isidorova manželství s **Camillou (1860–1928)** se narodili synové **Otto (1882–1934)**, **Paul (1886–1946)**, **Friedrich (1890–1940)** a **Hans (1895–1968)**. Julius pak ve svazku s **Berthou (1864–1952)** přivedl na svět dcery **Grety (1894–1980)** a **Mariannu (zvanou**

PETSCHKOVÉ: Z Kolína až na kraj světa

text **Veronika Dlouhá** foto archiv autora

Učebnice dějepisu jsou plné jmen králů, vojevůdců a revolucionářů. Zřídka v nich ale najdete jména rodů, které položily základ moderní české společnosti a proslavily pomyslnou značku naší země po celém světě.

Mitzi, 1896–1950) a syna **Waltra (1899–1998)**. Jediná dcera Mosesa a Sáry, **Rosa (1855–1934)**, se vdala za JUDr. Wilhelma Hersche. Pokud víme, děti se z tohoto manželství nenarodily. Wilhelm zemřel v roce 1909 v Meranu na následky srdeční příhody.

Tři bratři Petschkové měli po první světové válce dost prostředků, aby mohli expandovat. Nakoupili skomírající hnědouhelné doly ve středním a východním Německu a vytvořili dvě velké holdingové společnosti – Gruppe Ignaz a Gruppe Julius. Společně ovládali 30 procent německého uhlí. A bohatství s sebou přirozeně neslo i štědré mecenášství.

Ignatz Petschek aus Aussig

Nejmladší Mosesův syn **Ignatz (1857–1934)** sice nedostal vysokoškolské vzdělání jako bratři, ale jeho obchodní talent nebyl o nic menší. Čekala ho kariéra v Ústí nad Labem, německy Aussig, v průmyslovém centru monarchie. Po studiu gymnázia na Malé Straně nastoupil Ignatz na praxi do Pražské úvěrní banky, kde si brzy všiml jeho ekonomického nadání. Poslali ho tedy do Ústí k Jakobu Weinmannovi, který tam řídil pro banku obchod s uhlím. Weinmann se v roce 1876 rozhodl založit vlastní obchodní firmu a nabídl jen o pár let mladšímu Petschkovi, aby u něj zůstal. Ignatz přijal, učil se, sbíral zkušenosti a kontakty. Po čtyřech letech se v roce 1880 také osamostatnil. Jako triadvacetiletý založil firmu, nakoupil akcie několika severočeských uhelných společností a začal Weinmannovi v obchodu s uhlím konkurovat.

Zapojil se i do rodinných finančních obchodů, ale těžištěm jeho podnikání zůstal obchod s uhlím. Po Mosesovi zdědil i nadání přicházet s neslýchanými novinkami. Bral od těžařů uhlí do komisního prodeje a postupně buďoval síť prodejních kanceláří. A když v roce 1900 udeřila uhelná krize, začal lisovat z méně kvalitního uhlí brikety. Během dvaceti let se Ignatz Petschek stal uhlobaronem, mužem, jenž tak či onak ovládal polovinu uhelného průmyslu v severních Čechách. Ale to mu nestačilo.

Po roce 1900 se zaměřil na hnědouhelné revíry ve středním a severním Německu. Levně kupoval akcie tamních podniků a brzy se stal klíčovým hráčem. Prodával uhlí i do Rakouska, Jugoslávie a Maďarska.

Ne pro sebe, pro druhé

Ignatz se stal nejbohatším mužem v českých zemích. Jeho majetek se odhadoval na 200 milionů, zatímco starší bratr Julius měl podle odhadů „jen“ asi 45 milionů. Měl pověst tvrdého podnikatele, ale také pracovitěho, zodpovědného muže, který nezapomínal na ty méně šťastné. V době hospodářské krize přispíval chudým na uhlí, nemajetným studentům platil stipendium, podporoval české i německé kulturní spolky a instituce, spolufinancoval stavbu ústeckého městského divadla.

V Ústí sám zaplatil stavbu pavilonu dětské nemocnice, pavilonu dělnické ozdravovny v Ryjicích, chlapeckého výchovného domova Na kabátě a později také ozdravovny pro nemocné tuber-

kulózou. V roce 1915, na počátku první světové války, dal vybavit sanitní vlak.

Někteří v tom viděli budování image, jiní rivalitu s Jakobem Weinmannem. Možná v tom ale byly osobnější pohnutky. Ignatz Petschek měl se svou manželkou **Helenou Blochovou (1862–1951)** celkem sedm dětí. Dva prvorození synové, **Friedrich (1884)** a **Felix (1885)**, však zemřeli jako novorozenci. Rodinná tragédie tedy mohla motivovat pozdější dobročinné projekty. Další synové se naštěstí dožili dospělosti – **Ernest (nar. 1887)**, **Karl (nar. 1890)**, **Franz (nar. 1894)** a **Wilhelm (1896–1980)**. Dcera **Elise (nar. 1899)** zemřela v mládí.

Nová generace

Ačkoli si Ignatz s bratry Isidorem a Juliem občas „ležli do zelí“, krev zvíťezila. Po vzniku republiky se rozhodli spojit síly. Nejstarší Isidor se toho ale už nedožil, zemřel v roce 1919. Jeho bratři a synové založili v roce 1920 rodinnou banku a syndikát, který ovládal až polovinu těžby hnědého uhlí v Evropě a několik desítek podniků po celém Československu. Zatímco v čele banky stál Julius, těžební syndikát vedl Ignatz. Na post ředitele banky si Julius vybral Jiřího Poppera, jehož přetáhl z Anglo-rakouské banky nabídkou platu 2 miliony ročně.

Ve 20. letech rodinné impérium pozvolna přebírala nová generace. Korunním princem pražských Petschků byl Isidorův nejstarší syn **Otto**, skvělý obchodník, ale také snílek a milovník umění. Jako mladý toužil po kariéře dirigenta, ale musel převzít firmu. Vystudoval tedy práva na univerzitě v Pra-

ze a nastoupil do právnické kanceláře rodinného přítele JUDr. Julia Poppera. Tady mu prozřetelnost přivedla do cesty Popperovu krásnou a vzdělanou dceru **Martu (1887–1940)**. Z pohledu rodiny pasovala do všech kolonek dotazníku „Vhodná nevěsta“ – pocházela ze zámožné a vlivné německy mluvící židovské rodiny, stejně jako Otto, který ji navíc miloval. Vzali se v roce 1913 a ve šťastném manželství přivedli na svět **Viktora (1914–2005), Evu (1920–2014)** a dvojčata **Ritu (1922–2006)** a **Inu (nar. 1922)**.

Julius Ottovi postupně přenechával správu rodového majetku pražské větve. Svěřil mu také dohled nad stavbou sídla rodové banky a brzy i její řízení. Pro sídlo Bankhaus Petschek vybral parcelu na rohu Washigtonovy a Bredovské ulice (dnes Politických vězňů). Na strategickém místě nedaleko Wilsonova (dnes Hlavního) nádraží a přímo naproti budově burzy vyrostl v letech 1922–1927 okázalý bankovní Petschkův

Petschkův palác

Když Julius Petschek v lednu 1932 zemřel, měl Otto věci pevně v rukou. Musel se ale potýkat s ekonomickými a společenskými důsledky hospodářské krize. O dva roky později rodinný syndikát opustil i poslední z Mosesových synů, kteří vybudovali světoznámou značku Petschek. Evropský uhelný král Ignatz Petschek zemřel v únoru 1934, jen několik dní po oslavě zlaté svatby s Helenou. Na jeho pohřeb se do Ústí sjelo tolik smutečních hostů, že rychlík z Berlína do Prahy tu musel mimořádně zastavit. Ignatz byl uložen se všemi hornickými poctami na ústeckém městském židovském hřbitově. Jeho impérium převzal syn Franz, kterému pomáhal Wilhelm, zatímco Karl reprezentoval ústeckou rodinnou firmu v Německu.

Také Ottovi pomáhali bratři Hans a Friedrich. Německé podniky a obchody měl na starosti Paul, který od roku 1928 žil v Berlíně. Když v Německu za-

Jídelna v rezidenci velvyslance USA v Praze

v roce 1872 vybudoval velkopřůmyslník Vojtěch Lanna.

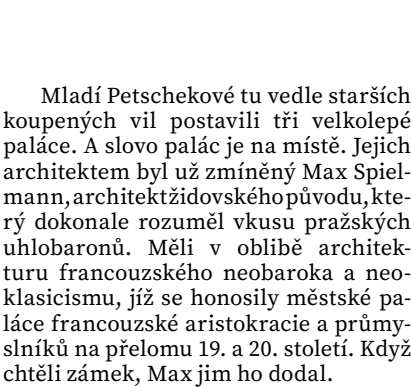
I Petschkové si tu postupně postavili, nebo koupili přes deset vil. Ale ještě předtím sem jezdili z města na letní byt. Při jednom pobytu tady 30. července 1888 Moses ve svých 65 letech zemřel.

V roce 1899 koupil Isidor sotva dostavěnou novorenesanční vilu na adrese Pelléova 108/13. V roce 1923 ji pak Max Spielmann, dvorní architekt Petschků, rozšířil, aby se do ní mohl nastěhovat Isidorův syn Otto s rodinou. Ve stejné ulici, jen o něco níž, zdělila vilu 71/18 Juliova žena Berta.

Bubeneč v klidu zeleně, přitom nadohled centra a Pražského hradu, sídla prezidenta, a nedaleko nového letiště v Ruzyni nabízela po vzniku republiky dokonalé místo k životu. V přilehlých Dejvicích rostly strategické úřady, generální štáb, areál ČVUT a Francouzské školy. Bubeneč a Dejvice se staly módní čtvrtí.

Rezidence velvyslance USA v Praze - zadní pohled

Rezidence velvyslance USA v Praze - zadní pohled

Mladí Petschekové tu vedle starších koupených vil postavili tři velkolepé paláce. A slovo palác je na místě. Jejich architektem byl už zmíněný Max Spielmann,architektžidovskéhopůvodu,který dokonale rozuměl vkusu pražských uhlobaronů. Měli v oblíbě architekturu francouzského neobaroka a neoklasicismu, jíž se honosily městské paláce francouzské aristokracie a průmyslníků na přelomu 19. a 20. století. Když chtěli zámek, Max jim ho dodal.

Kouzelný francouzský palác
Otto s manželkou Martou a čtyřmi dětmi žili v malé vile po otci, ale Otto měl daleko větší plány. Aniž to tušil, měl stvořit ikonu celé legendy Petschků.

Toužil postavit prostorný palác plný luxusu a umění. Místa měl dost, pozemek, na němž stála vila v Pelléově 13, měl 20 000 metrů čtverečních. S tím už se dalo pracovat. A Otto mohl stavbu sledovat doslova z okna.

Nejdříve začaly práce na rozlehlé zahradě, kam dal Otto vysázet vzrostlé stromy. Na záhonech kvetlo pět tisíc tulipánů a tři tisíce hyacintů, na severní straně vysadili růžovou zahradu.

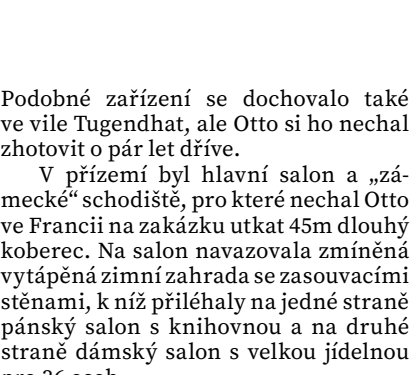
K tomu přibylý čtyři skleníky, tenisový kurt a venkovní bazén. Otto s Martou byli na zahradu tak pyšní, že ji ještě před dokončením vily o víkendech zpřístupnili veřejnosti.

Pokud jde o vilu samotnou, Max Spielmann se inspiroval francouzskými barokními zámky, jejich bujnými tvary a bohatými interiéry. Na půdorysu oblouku navrhl dvoupatrovou vilu s mansardovou střechou o 148 místnostech. Stavba probíhala v letech 1924–1930 a rozhodně ne bez zádrhelů. Cena se podle dochovaných dokumentů odhaduje na 300 milionů korun, což bylo třikrát více než bankovní palác!

Otto zkrátka nešetřil, ačkoli při stavbě málem zkrachoval. Vilu dal zařídit nejmodernějším technickým vybavením. Neslýchanou vymožeností byla i dvojice skleněných stěn oddělující zimní zahradu od interiéru domu a od terasy. Dala se spustit do suterénu a vila se tak propojila se zahradou.

Zimní zahrada v rezidenci velvyslance USA v Praze

Podobné zařízení se dochovalo také ve vile Tugendhat, ale Otto si ho nechal zhotovit o pár let dříve.

V přízemí byl hlavní salon a „zámecké“ schodiště, pro které nechal Otto ve Francii na zakázku utkat 45m dlouhý koberec. Na salon navazovala zmíněná vytápěná zimní zahrada se zasouvacími stěnami, k níž přiléhaly na jedné straně pánský salon s knihovnou a na druhé straně dámský salon s velkou jídelnou pro 36 osob.

V suterénu byla kuchyně, prádelna a žehlárna, strojovna, kotelna, fitness centrum a pod terasou 18 metrů dlouhý vyhřívaný bazén.

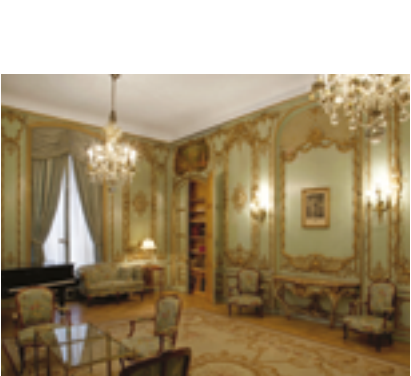
Soukromé pokoje rodiny byly ve druhém patře – celkem 18 ložnic a 7 koupelen. V bytě uměnímilovné rodiny nechyběl hudební salon a místnost se zrcadlovou stěnou a speciální podlahou na hodiny rytmiky pro děvčata.

Vybavení interiéků věnoval Otto výjimečnou pozornost. Při svých služebních cestách po celé Evropě kupoval nábytek a umělecká díla už léta. Vila se v podstatě stala expozicí Ottovy sbírky vlámských gobelínů, francouzských koberců, obrazů starých holandských mistrů, německého porcelánu a českého skla.

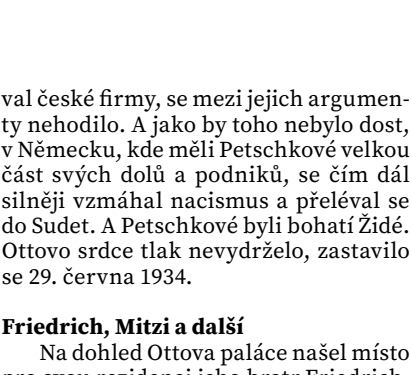
Šťastní majitelé se do vily přestěhovali v polovině roku 1931 a udělali z ní centrum společenského dění. Na večere sem jezdívala česká a německá podnikatelská elita, ale také čelní politici včetně Edvarda Beneše. Ačkoli Petschkové byli přísné apolitičti, provázanost strategického průmyslu, jímž vládli, s politikou se nedala ignorovat. Byli sice německy mluvící židovská rodina, ale věřili v novou republiku a podporovali ji.

Otto musel být na svůj palác neobyčejně pyšný. V roce 1934 tu dokonce přivítal korunovanou hlavu, jugoslávského krále Alexandra. Sám si ale svého vysněného domu dlouho neužil. Vysoké pracovní tempo a neustálý ekonomický i společenský tlak několika let hospodářské krize se podepsaly na jeho zdraví.

Terčem kritiky socialistů a komunistů bylo nejen Ottovo podnikání, ale i dostavba vily. To, že při ní zaměstná-

Hudební salón v rezidenci velvyslance USA v Praze

val české firmy, se mezi jejich argumenty nehodilo. A jako by toho nebylo dost, v Německu, kde měli Petschkové velkou část svých dolů a podniků, se čím dál silněji vzdíral nacismu a přeléval se do Sudet. A Petschkové byli bohatí Židé.

Ottovo srdce tlak nevydrželo, zastavilo se 29. června 1934.

Friedrich, Mitzi a další

Na dohled Ottova paláce našel místo pro svou rezidenci jeho bratr Friedrich. I on zadal projekt Maxi Spielmannovi, který tentokrát navrhl prostý obdélný půdorys. Tady ale střízlivost končila. Fasádu ohromné stavby ve stylu francouzského neobaroka zdobily sloupy, římsy, balustrády, balkony a terasy. Impozantní zjev umocňovala poloha na vrcholu kopce nad Korunovační třídou.

Se stavbou se začalo v roce 1927. Není jasně proč, ale záhy poté se Friedrich rozhodl vilu i s rozlehlým pozemkem prodat řediteli petschkovské banky a příteli Jiřímu Popperovi. Rodina Popperových vilu dokončila a žila tu až do roku 1938.

Sestrěnice Mitzi, provdaná Gellertová, obývala třetí honosnou palácovou vilu Petschků v Bubenči, a to na adrese

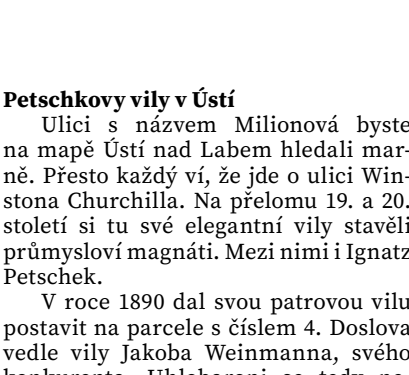
Pelléova 44/22. Vila v eklektickém stylu byla podle projektu Maxe Spielmanna postavena v letech 1929–1930. I tady najdete výrazné, elegantní průčelí se sloupy a terasou, balustrádové balkony a mansardové střechy. V přízemí byly společenské salony, obytné místnosti rodiny v patře.

Ottův nejmladší bratr Hans si jako svůj domov vybral vilu v sousedství, v dnešní ulici Romaina Rollanda 392/4. Byla postavena těsně před první válkou a Hans ji koupil v roce 1927. Než se do ní nastěhoval, dal ji výrazně přestavět a zmodernizovat.

Berta Petschková, vdova po Juliovi, žila ve vile v Pelléově ulici 71/18. Dům koupil její otec JUDr. Nathan Robitschek, Mosesův advokát. Berta vilu zdělila v roce 1904, dala ji upravit v neorenesančním stylu a zmodernizovat. Její dcera Mitzi si později postavila svou nádhernou vilu doslova vedle.

Vila Mitzi Gellertové, dnes nové Muzeum literatury

Petschkovy vily v Ústí
Ulicí s názvem Milionová byste na mapě Ústí nad Labem hledali marně. Přesto každý ví, že jde o ulici Winstonona Churchilla. Na přelomu 19. a 20. století si tu své elegantní vily stavěli průmysloví magnáti. Mezi nimi i Ignatz Petschek.

V roce 1890 dal svou patrovou vilu postavit na parcele s číslem 4. Doslova vedle vily Jakoba Weinmanna, svého konkurenta. Uhlobaroni se tedy nespustili z očí ani v soukromí. Dům byl pro rozrůstající se rodinu brzy malý, a tak ji dal Ignatz v roce 1902 výrazně zvětšit podle projektu vídeňského architekta Hanse Mikscheho. Zvenčí měl dům členitou neobarokní fasádu, v interiérech se nešukdlilo na vybavení ani výzdobě. Působivou dvoupatrovou vstupní halu obloženou osmi druhy mramoru zakončovala bohatě vyřezávaná dřevěná galerie. Společenské místnosti v přízemí zdobilo dřevěné obložení a štukové kazetové stropy, byla tu kuřárna, kulečnický salon, pracovna a zimní zahrada. Ignatz byl moderním mužem, a tak si dal nainstalovat elektricky otevírané dveře, výtah a plynové krbý!

V patře byly ložnice a koupelny rodiny a hostinské pokoje. V suterénu a v podkroví byly pokoje služebnictva a technické zázemí a pod jídelnou tělocvična, která se dala upravit na tenisový kurt.

Po Ignatzově smrti v roce 1934 zdobnou fasádu zjednodušili, dostala modernější vzhled, který se zachoval dodnes.

Paul Brockardt pár let předtím navrhl na sousední parcele vilu pro Ignatzova syna Franze. Neoklasicistní třípatrová vila postavená v letech 1929–1931 upoutává poměrně jednoduchých průčelím, které zakončuje mansardová střecha s ochozem.

V přízemí byl byt správce, telefonní ústředna a tělocvična. V patře rozlehlá hala s ozdobným krbem a vstupem na terasu. Na halu navazují společenské salony, kuchyně a přípravná. Elegantní, bohaté zdobené schodiště vede do druhého patra, kde bylo sedm ložnic a čtyři

Petschkův palác - pamětní deska

koupelny. Ani Fritz nešetřil na drahých materiálech a výzdobě.

Smrtonosná orlice

Od počátku 30. let bylo jasné, že dříve nebo později padne stín nacismu i na Petschky. Byli Židé, navíc velice vlivní a bohatí, ale hlavně ovládali asi polovinu německých uhelných ložisek. Německo trpělo kritickým nedostatkem pohonných hmot, takže jestli něco mohlo překazit Hitlerovy válečné plány, byl to nedostatek paliva pro armádu. Proto byli Petschkové se svým uhelným a finančním impériem na první stránce nacistického seznamu.

Díky mezinárodním i domácím kontaktům v nejvyšších kruzích se Petschkové stačili alespoň trochu připravit. Od roku 1937 začali rozprodávat majetky a snažili se dostat co nejvíc prostředků mimo kontinent. Pražští Petschkové svoje impérium na obou stranách hranice z velké části rozprodali, i když výrazně pod cenou, a bankovní dům v listopadu 1938 darovali státu. Z bubenečských vil podle celního soupisu v archivu Národní banky sblili nejméně 127 zásilek, v nichž byly ne-

jen cenné umělecké předměty (stříbro, gobelíny, broušené sklo, lustry a porcelán), ale i věci pro běžný život – nábytek, nádobí, knihy, hračky, piano, ledničky a vysavače. Ze svých financí zachránili přes 600 milionů korun, ale to byl jen zlomek rodinného jmění.

Marta zůstala v bubenečské vile i s dětmi až do podzimu 1938. Pak spolu s Bertou přes Rakousko a Velkou Británii zamířily za Atlantik. Z jejich domova se po okupaci stalo sídlo velitele vojenské posádky Prahy. Umělecká díla, porcelán, osobní věci, Martiny šaty, kožichy i spodní prádlo, to všechno pobrali němečtí důstojníci.

Ústečtí Petschkové se chtěli držet do poslední chvíle. V Německu na ně nacisté tlačili, aby jim odprodali své doly a podniky. Odmítli přistoupit na směsně nízkou cenu, což se jim vymstilo. Z německých a českých majetků nezachránili skoro nic. Čekali příliš dlouho. Helena s rodinami synů Wilhelma,

Petschkův palác - vstup

Karla a Ernsta odjela z Ústí ještě před zabráním Sudet. Jako poslední opustil republiku 6. března 1939 Franz. I oni zamířili přes Velkou Británii do Spojených států. Říše zkonfiskovala Ignatzův majetek v hodnotě 232 miliónů marek.

V ústeckých vilách se zabydlelo říšské policejní prezidium. V rezidenci Franze Petschka se navíc už v říjnu 1938 otevřela kancelář říšského pracovního úřadu, která posílala pracovní síly do Říše.

Potomci Julia, Isidora a Ignatze tvořili v roce 1938 téměř šedesáticennou rodinu. Je zázrak, že se všichni včas zachránili. Ve staré vlasti zbyly jen náhrobky. Uhelný král Ignatz se svými dětmi zůstal na židovském hřbitově v Ústí. Na novém židovském hřbitově v Praze-Strašnicích odpočívají jeho bratři Julius a Isidor s manželkou Camillou a jejich syn Otto.

Pečkárna

Gestapo, nacistická státní policie, přišlo do Prahy s okupační armádou 15. března 1939. Usídlilo se nejprve v hotelu Palace v Panské ulici, ale byl to Petschkův palác, který se už v květnu

stal jeho hlavním sídlem. Stál v centru a byl moderně vybavený, dokonce i tis-kárnou a telefonní ústřednou. Navíc ob-sazení sídla nejvýznamnější židovské podnikatelské rodiny v Československu bylo nepochybným prohlášením nadřa-zenosti a absolutní moci.

Paláci se začalo přezdívat Pečkárna. Probíhaly tu brutální výslechy českých odbojářů. Zdejšími celami v bývalých sejfech a výslechovými místnostmi prošlo na 35 000 lidí. Většina z nich odtud odcházela na popraviště.

Neklidné mezivládí

Nádech svobody po osvobození netrval dlouho a Petschkové ho ani neokusili. Dřív, než se stihli vrátit, jim stát plný cizích armád začal rodový majetek vyvlastňovat.

Zřejmě největším zklamáním pro Petschkovy muselo být to, jak se k nim vlast chovala. Ve společnosti celkem otevřeně zaznívaly protizidovské názo-

Schodiště v rezidenci velvyslance USA

ry a židovští emigranti, z valné většiny tradičně německy mluvící, byli terčem opovržení za to, že se hlásili k německé národnosti. Před válkou vadili Němcům jako Židé, po válce Čechům jako „Němci“.

Svobodný stát označil Petschkovy za podporovatele germanizace, aby měl důvod nevracet jim arizované (teď ze-státněné) doly, podniky a nemovitosti. Jednoduše se zapomnělo, že Petschko-vi zaměstnávali stejně Čechy, Němce i Židy, že Němce v září 1938 propouš-těli pro státní nespolehlivost, že byli loajální k republice (například v roce 1938 věnovali do fondu obrany státu 2 miliony korun) i to, že celá desetiletí podporovali mnoho českých institucí. Financovali mimo jiné nákup českého umění pro budoucí Národní galerii, Národnímu muzeu přispěli na pořízení pozůstalosti Jana Nerudy, během krize posílali do Prahy a Ústí každoročně desítky vagonů uhlí pro nezaměstnané... To všechno nebylo.

Není divu, že Petschkové domů ne-spěchali. A možná už tady ani doma nebyli. Koncem 30. let za moře odcházeli vesměs příslušníci mladší genera-

ce (z té starší jen vdovy Berta, Helena a Marta), kteří si zvykli na klidnější ži-vot, než jaký měli v předválečné Evropě a ve Spojených státech zapustili kořeny. Rozhodnutí nevracet se se ukázalo jako prozíravé.

Naděje na obnovu impéria byla malá i z praktického hlediska. Velkou část svých podniků před emigrací pro-dali, jiné poničila válka nebo pohltil stát. Kompenzace, které dostali, byly zlomkem hodnoty majetku. A než se si-tuace vyjasnila, přišel únor 1948.

I získání nemovitostí bylo utopií. V Ottově vile se hned po osvoboze-ní usídlili sověští vojáci. Naštěstí ne na dlouho, a tak jejich „správa“ nezane-chala velké škody. Schodiště poničené klavírem, který po něm rudoarmějci spustili jako po skluzavce, a trávník plný střepů po střeleckých závodech, byly banality. Vilu záhy převzala česko-slovenská armáda a zřídila zde velitel-ství generálního štábu.

V té době sem přijel americký velvy-slavec Laurence Steinhardt, přítel Jana Masaryka, a byl okouzlen. Od starého majordoma Petschků pana Pokorného se dozvěděl, že sověští důstojníci sem jezdí pro porcelán, sklo a stříbrné nádo-bí jako do obchodu. Steinhardt se rozho-dl vilu zachránit tím, že si ji pronajme od vlády. Nejprve ale přes své kontakty doma požádal Viktora Petschka, Ottova syna, o svolení a popsal mu, co se děje s vilami, které zabrali Rusové. Viktor souhlasil. Steinhardt si pak vilu pro-najal od Ministerstva národní obrany jako rezidenci. Ministerstvo vilu pře-vedlo do majetku města Prahy, které ovšem nechtělo platit opravy. Proto svolilo, aby ji Spojené státy odkoupily spolu s pozemkem, domky pro perso-nál u vjezdu a další vilou na pozemku (v Pelléově 108/13, která kdysi patřila Isidorovi a pak tu žili Otto s Martou) v červenci 1948 za 1,57 milionu dola-rů. Ve skutečnosti ale částku odepsaly z československého dluhu.

Ignatzovo sídlo v Ústí zabralo hned po válce okresní velitelství Národní bezpečnosti. Vedlejší Franzova vila byla dána pod národní správu a v roce 1947 v ní otevřeli restauraci.

Nové (ne)pořádky a tak dál

Československý stát v letech 1945–1949 kromě jiného vyvlastnil rodině Petschků celkem čtyři činžovní domy (tři na Novém Městě, jeden v Bubenči), dvě vily v Ústí nad Labem, devět vil v Bubenči a čtyři další nemovitosti v Dejvicích.

Bankovní palác prodali Petschko-vé státu ještě před válkou, a tak s ním mohl po roce 1945 volně disponovat. Stal se sídlem Ministerstva zahraniční-ho obchodu a v suterénu, který Gestapo využívalo jako zadržovací cely, vznikl veřejně přístupný památník. Ten je tu dodnes a spravuje ho Český svaz bo-jovníků za svobodu. Budova je od roku 1989 národní kulturní památkou a dnes v ní sídlí část Ministerstva průmyslu a obchodu.

Hans Petschek se po roce 1945 po-koušel dostat svou vilu (Romaina Rollan-

da 392/4) zpět, ale bez úspěchu. Dům zabrala Rudá armáda. Po roce 1948 připadl diplomatickým službám a stát ji dal k dispozici sovětskému velvyslanec-tví. Dnes je v majetku Ruské federace. Stejný osud měla i sousední vila Jiřího Poppera (původně Friedricha Petschka, nám. Borise Němcova 19/1). Honosný palác dostal Sovětský svaz od preziden-ta Beneše už v květnu 1945 jako výraz poděkování za osvobození. Sídlí zde Velvyslanectví Ruské federace. Lisbeth Popper, dcera Jiřího, která z této vily v roce 1938 s rodiči utekla před nacisty,

Na návštěvě u Petschků

Svět prvorepublikových miliar-dářů je už dávno pryč, ale existují způsoby, jak ho alespoň na chvíli navštívit.

Petschkův palác (Politických vězňů 20, Praha 1), sídlo banky, je dnes ministerskou budovou. Do honosných interiérů jste však mohli nahlédnout prostřednictvím seriálu České televize *Zločiny Velké Prahy*. Zdejší chodby, schodiště, kanceláře a zasedací místnosti si zahrály interiéry policejního ředi-telství. *Památník protinacistického odboje* v přízemí paláce je přístup-ný zdarma a po předchozím objed-nání. Více najdete na www.prague.eu/cs.

Ve **vile Mitzi Gellertové-Pet-schkové** (Pelléova 44/22, Praha 6) brzy otevře své brány muzeum li-teratury Památníku národního pí-semnictví. Momentálně se dokon-čuje rekonstrukce objektu.

Více najdete na www.pamat-niknarodnihopisemnictvi.cz nebo na www.muzeumliteratury.cz.

Vily Ignatze a Fritze Petschko-vých (Winstona Churchilla 4 a 6, Ústí nad Labem) jsou částečně přístupné jako základní umělecká škola a úřad.

Vilu Otty Petschka (Ronalda Reagana 181/3, Praha 6) si jako re-zidenci velvyslance USA zřejmě jen tak osobně neprohlednete, ale díky vstřícnosti a obdivu ambasa-dorů k tomuto výjimečnému domu si ho můžete projít v jedinečném pořadu České televize *PKF – Prague Philharmonia: Portrét Petschkovy vily*, který najdete v on-line archivu ČT. Neobyčejné osudy této vily také zpracoval Norman Eisen, velvysla-nec USA v České republice v letech 2011–2014, ve své knize *Poslední pa-lác* (vyšla 2019).

Vila Friedricha Petschka a Jiří-ho Poppera (Náměstí Borise Něm-cova 19/1, Praha 6) je velvyslanec-tvím Ruské federace. Do interiérů se můžete podívat díky reportáží ČT v pořadu *Z metropole / Na cizí půdě*, která je dostupná v on-line archivu ČT. Exteriéry pak zachy-cuje film Otakara Vávry *Maskovaná milénka* (1940) s Lídou Baarovou v hlavní roli.

se stále soudí s českým státem i s Rus-kem a požaduje odškodnění za neopráv-něné vyvlastnění. Zatím marně.

Vila Berty Petschkové (Pelléova 71/18), během protektorátu zabavená nacisty, také „propadla státu“. Dnes ji Správa služeb diplomatického sboru pronajímá sousednímu velvyslanectví Číny. Do roku 1989 však čínské velvysla-nectví sídlilo o něco níže v ulici, v ele-gantním paláci Bertiny dcery Mitzi Gellertové (Pelléova 44/22). Ještě předtím tu ale v 50. letech úřadovaly dva útvary STB. Tuhle jedinou petschkovskou re-zidenci můžete navštívit. Po skončení rekonstrukce v ní Památník národního písemnictví v průběhu roku 2021 otevře Muzeum literatury.

Obě ústecké vily Petschků (Winsto-na Churchilla 4 a 6) si navzdory pohnu-tým osudům zachovaly nejen vnější tvář, ale i původní interiéry. Ignatzovu vilu využívaly po roce 1948 různé státní úra-dy a místní národní výbor. Od roku 1962 tu byl okresní výbor KSČ, Lidové milice a večerní univerzita marxismu-leninis-mu. Zimní zahradu s vodotryskem zbou-rali a k vile připojili ohavnou betonovou přístavbu. Od roku 1991 má Ignatzovo sídlo důstojnější účel – slouží jako zá-kladní umělecká škola a obřadní síň.

Vedlejší Franzovu vilu zabral ná-rodní výbor a v 60. letech tu zřídili Dům pionýrů. V 90. letech tu sídlil školský úřad, pak pedagogické centrum, Česká školní inspekce a od roku 2006 Národní institut pro další vzdělávání. Ze soukro-mé zahrady obou vil je dnes letní kino.

Z rodinných domů Petschků nejlépe dopadl Ottův vysněný palác (Ronalda Reagana 181/3). Jako sídlo velvyslanců Spojených států amerických si na rozdíl od jiných vil užíval i v letech socialismu péči a respekt. I přes několik vln rabo-vání se dochovala velká část původního vybavení a zařízení.

V roce 1982 uzavřely Spojené státy a Československo dohodu o vyrovnání dluhů. Součástí bylo i vyrovnání s rodi-nou Petschků. Ta za bubenečskou vilu žádala kompenzaci od československé vlády, které se jí dostalo.

Během normalizace byla vila sym-bolem svobody, když sem američtí vel-vyslanci zvali české disidenty. Legen-dou se stala Shirley Temple-Black, jež tu ve funkci ambasadorky zažila poslední tři měsíce komunismu i sametovou re-voluci. Uvítala tu také George Bushe, který přijel do Československa jako první americký prezident v historii. Po něm Ottův palác navštívil i George W. Bush a v roce 2010 tu pořádal slav-nostní večeři prezident Barack Obama. Otto s Martou by měli radost.

Dnes najdete lidi s příjmením Pet-schek nejčastěji v USA v nejružnějších oborech od filmu a hudby přes sport, vědu a právo až po finančnictví. Nic-méně po uhlí byste pátrali marně. Slavná historie nejúspěšnějšího pod-nikatelského klanu první republiky, který byl tak bohatý, že ho oloupily hned dva totalitní režimy, je pro počet-nou a rozvětvenou rodinu už jen vzpo-mínkou.

STAVÍME CESTU K LEPŠÍ ZDRAVOTNÍ PÉČI.

recepce@imunogen.eu
recepce +420 232 232 321

Poliklinika Hůrka - Budova B
Sluneční náměstí 15
Praha 13

DĚTSKÁ NEUROLOGIE
DĚTSKÁ PNEUMOLOGIE
GYNEKOLOGIE
ALERGOLOGIE A IMUNOLOGIE
OČKOVACÍ CENTRUM
SPECIALIZOVNÉ ODBĚROVÉ CENTRUM
REPRODUKČNÍ IMUNOLOGIE

ODBORNÍCI S NEJVYŠŠÍM VZDĚLÁNÍM

KRÁTKÉ ČEKACÍ LHŮTY

VÝBORNÁ DOPRAVNÍ DOSTUPNOST MHD

ŠPIČKOVÉ VYBAVENÍ A MODERNÍ TECHNOLOGIE

GYNEKOLOGICKÉ CENTRUM
Komplexní a specializovaná péče o ženu

Orlová Lutyně
Rydultovská 1370
Gynekologická ambulance
ZS DOUBRAVAN

Karviná - Nové Město
Zakladatelská 975/22
Gynekologická ambulance
Poliklinika Karvinské hornické nemocnice a.s.

Ostrava-Výškovice
Lumírova 2
Gynekologická ambulance
Poliklinika TERAPEUT

Ostrava-Zábřeh
Kotlářova 3199/8
Gynekologické centrum
GYNET

SPECIALIZUJEME SE NA:

- preventivní prohlídky
- léčba gynekologických onemocnění
- péče o těhotné
- dětská gynekologie
- onkogynekologie
- jednodenní operace a zákroky

GYNET Zábřeh
zabreh@gynet.cz
+420 731 446 885
+420 950 990 450

GYNET Výškovice
ostrava@gynet.cz
+420 590 990 450

GYNET Orlová
orlova@gynet.cz
+420 605 279 527
+420 596 512 127

GYNET Karviná
karvina@gynet.cz
+420 737 811 005
+420 596 380 636

TĚHOTNÝM NABÍZÍME:

- průvodce těhotenstvím
- CTG kardiograf
- ultrazvuk 3D/4D ultrazvuk
- prvotrimestrální screening
- druhotrimestrální screening
- fetální echokardiografie
- poradna

VÍCE JAK 25 ZKUŠENÝCH LÉKAŘŮ

KRÁTKÉ ČEKACÍ LHŮTY

VÝBORNÁ DOPRAVNÍ DOSTUPNOST MHD

ŠPIČKOVÉ VYBAVENÍ A MODERNÍ TECHNOLOGIE

Chceme dávat pacientům komplexní péči

text **Markéta Hellerová**

medicínská a výkonná ředitelka Innova Healthcare

foto **Kevin V. Ton**

Innova Healthcare působí napříč republikou, především v Praze, Ostravě a v Mostě. Naše zdravotnická zařízení, ať už jednotlivé lékařské ambulance, nebo kliniky, se věnují nejen ambulantní a jednodenní péči mnoha odborností, ale také zobrazovacím metodám a v neposlední řadě i umělému oplodnění.

Naším záměrem je postarat se o pacienta skutečně komplexně, aby u nás dostal veškerou potřebnou péči na jednom místě a nemusel na další vyšetření nebo léčbu jít jinam, pokud možno. Proto cíleně rozšiřujeme spektrum péče. Otevíráme nová pracoviště, která nabízejí specializovanou péči, ale zároveň ta stávající

vybavujeme novými přístroji. Díky tomu mohou naši lékaři pracovat s nejmodernějším vybavením, jež jim dovoluje provádět nová, vůči pacientovi šetrná vyšetření a využívat moderní, ohleduplné léčebné postupy. Přitom poskytujeme péči nejen dospělým, ale i dětem.

KARDIOLOGICKÁ A INTERNÍ AMBULANCE

- Přijímáme nové pacienty i bez doporučení praktického lékaře
- Krátká objednací doba
- Echokardiografické vyšetření
- Komplexní kardiologické vyšetření
- Primárně preventivní vyšetření se stanovením kardiovaskulárního rizika
- Holterovské monitorování srdečního rytmu
- 24 hodinové monitorování krevního tlaku
- Interní předoperační vyšetření

ODBORNÍCI S NEJVYŠŠÍM VZDĚLÁNÍM

KRÁTKÉ ČEKACÍ LHŮTY

VÝBORNÁ DOPRAVNÍ DOSTUPNOST MHD

ŠPIČKOVÉ VYBAVENÍ A MODERNÍ TECHNOLOGIE

recepce@klinikajl.cz
Ambulance (8:00-20:00) +420 704 006 112
Recepce (8:00-18:00) +420 296 186 112

V Hůrkách 1296/10, Stodůlky (Praha 13)

Jsme člen skupiny Innova Healthcare [innova-healthcare.cz](https://www.innova-healthcare.cz)

JSME SMLUVNÍM PARTNEREM

LIDÉ JSOU KLÍČOVÍ

Každé pracoviště se snažíme rozvíjet tak, aby si udrželo špičkovou úroveň, případně ji zvyšovalo. Nicméně moderní přístroje a nové metody ještě nedělají kvalitní péči. Ta stojí především na lidech! Jsem hrdá na to, že v našich zařízeních pracují týmy zkušených a vysoce kvalifikovaných odborníků – lékařů, sester i dalšího odborného personálu – a poskytují péči na tak vynikající úrovni.

U většiny odborností jsme navíc schopni nabídnout velice krátkou objednávací lhůtu, většinou v délce několika dnů, což je pro pacienta nezapomenutelný bonus. To je také jeden z důvodů, proč se snažíme jednotlivá pracoviště personálně posilovat a rozšiřovat ordinární hodiny. Je nám jasné, že někdy obvyklé ordinární hodiny jednoduše nestačí. Tudíž tam, kde je to možné, ordinujeme třeba do šesti hodin večer, aby pacienti mohli přijít až po práci, nebo dokonce o víkendu. I to nás odlišuje od běžných zařízení v našem oboru.

PROPOJENÍ S NEMOCNICEMI

V případě, že pacient přece jen potřebuje léčbu, kterou nelze poskytnout ambulantně, kdy je nutný například chirurgický zákrok spojený s hospitalizací, má většina našich ambulantních lékařů přímou vazbu na nějaké nemocniční pracoviště. Jde zejména o špičkové fakultní nebo krajské nemocnice v Praze i mimo ni. To znamená, že naši lékaři jsou schopni postarat se o pacienta i pokud jde o následnou péči.

Ale ani tady naše péče nekončí. Například součástí pražské kliniky

na Hůrce je rovněž lékárna s komplexní nabídkou léků na předpis i volně prodejných. Abychom vyšli vstříc našim pacientům, u volně prodejných léků snižujeme ceny, u léků na předpis minimalizujeme doplatky. Lékárna je v úzkém kontaktu s lékaři a ví tedy, jaké léky předepisují nejčastěji. Proto dbá na to, aby tyto léky měla vždy skladem, a když se stane, že některý lék nemá, je schopná ho do druhého dne zajistit. V budoucnu chceme zavést i on-line služby.

ROK S CORONAVIREM A JAK DÁL

Uplynulý rok byl pro všechny v mnoha směrech velmi náročný. Pro nás mimo jiné znamenal také jistý pokles výkonů na některých pracovištích, a to především proto, že se někteří pacienti báli chodit k lékaři, jestliže neměli akutní potíže. Možná podobné obavy ještě trvají, ale já můžu za celou naši společnost Innova Healthcare všechny pacienty uklidnit. Stále dodržujeme vysoký standard hygienických opatření – pacienti zveme tak, aby se jich v čekárně potkalo co nejméně a tam, kde je to možné, máme větší prostory čekáren. Naši zaměstnanci nosí ochranné pomůcky a jsou pravidelně testováni, většina z nich je navíc už očkovaná. Takže jak vidíte, obavy nejsou na místě. Děláme vše pro to, abychom pacientům zajistili v našich zařízeních bezpečné prostředí a přesvědčili je, aby preventivní návštěvy u svého lékaře neodkládali.

MÁME VELKÉ PLÁNY

Do budoucna myslíme v mnoha ohledech. V dlouhodobém horizontu

se například prostřednictvím spolupráce pražské oční kliniky a ČVUT podílíme na vzdělávání zdravotnických pracovníků a naše pracoviště se zapojují do výzkumných projektů.

Pokud jde o naše zařízení, jedním z klíčových slov je pro nás inovace. Klademe velký důraz na zavádění inovativních postupů a metod, které nám umožní lépe a efektivněji léčit, a přitom pro pacienty představují menší zátěž. Dobrým příkladem je už zmíněná oční klinika, kde jsme loni začali určitým pacientům s konkrétní diagnózou (třeba těm, kteří trpí cukrovkou nebo poškozením očních cév) poskytovat vysoce specializovanou biologickou léčbu, jež jim může zachránit zrak. Jde o velmi specifickou, ale také nákladnou léčbu, kterou zatím poskytovaly pouze velké fakultní nemocnice. Ovšem díky osobě pana docenta Leštáka a odborné garanci jeho pracoviště tuto proceduru pojišťovny nasmlouvaly i s námi.

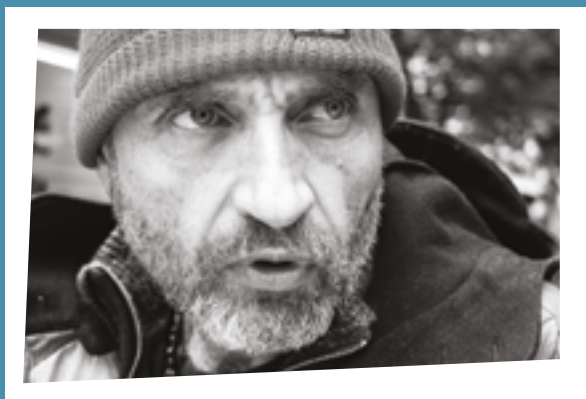
Dál pracujeme například na rozšiřování ambulantních služeb (např. dětské fyzioterapie) a otevíráme nová pracoviště – namátkou moderní gastroenterologické pracoviště v Praze. Hodně se soustředíme i na naši kliniku umělého oplodnění Europe IVF International, pro niž v Praze stavíme centrum jednodenní gynekologie, které plánujeme otevřít v létě. Zkrátka děláme všechno pro to, abychom měli profesionální tým, nejmodernější vybavení a především, abychom našim pacientům pomáhali udržet si nebo znovu získat zdraví.

MINT

Časopis pro přátele finanční skupiny GAIN a Innova Healthcare pravidelně připravují:

RADEK MIXTAJ, MSc. Radek se profesně věnuje oblasti tradingu a wealth managementu od roku 1996. Za svou kariéru působil v několika předních bankách a finančních institucích v Praze, Londýně a ve Vídni. Začínal jako licencovaný makléř a sales trader na pražské burze, později zastával pozici ředitele tradingu. Po přesunu do Londýna spoluzaložil a několik let řídil britskou poradenskou společnost, jejímiž klienty byli institucionální a alternativní investoři investující na kapitálových trzích střední a východní Evropy. Následně pracoval několik let ve Vídni v oddělení wealth managementu Deutsche Bank, kde z pozice viceprezidenta a investičního manažera pro CEE region zodpovídal za správu privátních portfolií. Před svým návratem do Prahy zastával obdobnou pozici v lichtenštejnské knížecí bance LGT. V Praze spoluzaložil a řídí privátní investiční fond ELEMENT Global Strategies. Radek vystudoval London Business School, na které také získal titul Master's in finance.

KEVIN V. TON je fotograf na volné noze, nositel řady ocenění u nás i ve světě, včetně několika v rámci kategorií v Czech Press Photo v letech 2016, 2017 a naposledy v roce 2020. Účastnil se několika desítek samostatných i společných výstav. Celoživotně se věnuje živé, především černobílé fotografii se zaměřením na humanistická dokumentární témata, zejména pak na dlouhodobé projekty. Dlouhá léta se věnuje fotografii pouliční. Před několika lety inicioval založení fotografického spolku VERUM PHOTO. Pořádá pravidelné workshopy pouliční a dokumentární fotografie. Žije v Praze.

www.kevin-v-ton.com

MGR. VERONIKA DLOUHÁ

Posledních deset let píše nejrůznější texty a rediguje knihy, ale měla na starosti také interní komunikaci v mezinárodní bankovní společnosti. Původním zaměřením historička už před mnoha lety zapustila kořeny na hradě Karlštejn, kde se ve volném čase stále věnuje nejen návštěvníkům, ale i vzdělávání nových průvodců.

Ph.D. KLÁRA ŘÍHOVÁ

Po studiích na FF UK v Praze (obor čeština – výtvarná výchova) začala pracovat jako redaktorka. Nejprve v odborném měsíčníku Film a doba, později v týdenících Květy, Vlasta nebo v Magazínu Práva. Oblasti jejího zájmu jsou hlavně kultura a společnost, píše recenze a vybírá si zajímavé osobnosti na rozhovory. Je ale i autorkou řady článků a reportáží ze zdravotnictví, vědy, podnikání... Ráda chodí na dlouhé procházky, cvičí tai-či, čte detektivky a poslouchá jazz.

KLINIKA JL
Magnetická rezonance

MAGNETICKÁ REZONANCE

- NEJMODERNĚJŠÍ VYBAVENÍ
- ODBORNÍCI S VYSOKOU ERUDICÍ
- KRÁTKÉ OBJEDNACÍ DOBY
- 7 DNÍ TÝDNU

ODBORNÍCI S NEJVYŠŠÍM VZDĚLÁNÍM

KRÁTKÉ ČEKACÍ LHŮTY

VÝBORNÁ DOPRAVNÍ DOSTUPNOST MHD

ŠPIČKOVÉ VYBAVENÍ A MODERNÍ TECHNOLOGIE

info@kjl-mr.cz
+420 725 058 171
+420 724 393 121
www.kjl-mr.cz

V Hůrkách 1296/10, Stodůlky (Praha 13)

JSME SMLUVNÍM PARTNEREM

Jsme člen skupiny Innova Healthcare innova-healthcare.cz

